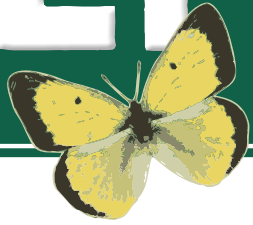

El jardí

www.eljardidesantgervasi.cat

Núm. 42 | Juliol 2018 | Diari independent i gratuït

DE SANT GERVASI

LA BONANOVA | MONTEROLS | GALVANY |
TURÓ PARC | EL FARRÓ | EL PUTXET

Twitter Facebook Instagram Telegram @ElJardiSG

Crònica de la Festa Major

18

Pla de Mobilitat

Preguntes als partits polítics sobre l'actualitat del barri

24

J. C. Giménez-Salinas

'Des d'aquell dia no puc deixar de llegir'

32

Rosa Castells

'Abans ningú es feia una fotografia per feina'

Castells a la Bonanova

Escola de Música
Teatre Musical
Grau Professional

Curs 2018-19
Casals d'estiu

Matrícula Oberta!

932 371 379
www.tremolo.cat

TRÉMOLO
FORMACIÓ MUSICAL
I ESCÈNICA

Ets un artista?
Descobreix Trémolo

trémolo
formació musical i d'arts escèniques

R U S T I C
C O R N E R
BARCELONA REAL ESTATE

LLÁMENOS PARA VALORAR SU PISO

93 204 55 11

www.rusticcorner.com

**CLINICA
DENTAL**

JOSEP MARIA CLEMENTE

25 anys | 1990
2015

Ronda General Mitre 190 - 93 211 12 11
www.cldental.es - recepció@cldental.es

LES JOIES D'OR CANVIEN DE FORMA, NO DESAPAREIXEN

Compren la seva peça d'or amb les més altes garanties de cotització, seguretat i serietat

Amb refinèria pròpia
i sense intermediaris.

Taxació a càrrec de
gemmòlegs professionals.

Compren rellotges de
marques exclusives i també
de gamma mitjana.

La valoració més justa.

COMPREM®

I PLATA

N.1 a Catalunya

C. València, 308 (no tanquem al migdia) · Tel. 93 487 87 49 · C. Muntaner, 332 · T. 93 209 70 83

**Servi
Estètic**

CIRUGIA ESTÈTICA,
PLÀSTICA Y REPARADORA

Liposucció

**Una de les tècniques corporals
que millors resultats ofereix a l'hora
d'eliminar l'excés de greix localitzat a
diferents zones corporals i facials.**

Balmes, 334

08006 - BARCELONA

659 51 54 63

més informació
www.serviestetic.com

Crèdits

Edició:
El jardí de Sant Gervasi SL
Coordinació comercial:
Martí Rodríguez Mestre
marti@eljardisg.com
Mariona Alumà
mariona.aluma@eljardisg.com
Coordinació editorial:
Jesús Mestre Campi
jesus@eljardisg.com
© Textos: dels autors
© Fotografies i il·lustracions:
s'esmenta l'autoria de la il·lustració o la seva procedència
Redacció: Elena Bulet, Juanjo Compairé, Gràcia Farràs, M. Antònia Font F., Jesús Mestre, Carme Rocamora, Eduard Sant, Javier Sardà, Marta Trius
Correcció: Jordi Gamundi
Disseny de maqueta i maquetatció: Jesús Mestre, G. Farràs
Tirada: 12.000 exemplars
Dipòsit legal B 25204-2014

Il·lustració de portada:
Diada castellera., J. Compairé

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.

EDITORIAL

El Jardí acaba una etapa. Han estat gairebé quatre anys informant sobre Sant Gervasi i els seus barris: la Bonanova, Montorols, el Putxet, el Farró, Galvany i Turó Park. El vostre suport, com la complicitat del comerç i de les empreses del territori, han estat decisives per poder donar vida al projecte. I l'interès, caliu i col·laboració que hem trobat entre vosaltres, la gent de Sant Gervasi, ha estat cabdals per donar-nos energia al dia a dia, per esperar la publicació de cada número i l'aparició de cada notícia al web. Us ho agraïm molt!

El setembre comencem una nova etapa més ambiciosa. Per una banda, la societat que ha gestionat la revista fins al moment donarà pas a una cooperativa d'usuaris i consumidors, ja que volem iniciar un projecte d'empresa més social i obert a la participació. Això significa que cadascú de vosaltres a títol personal, però també les entitats, associacions, grups... us podreu fer socies d'un mitjà que serà encara més una eina col·lectiva, de barri. Per altra banda, la publicació s'obre a la resta de barris del districte de Sarrià-Sant Gervasi: *El jardí de Sant Gervasi* es convertirà en *El Jardí de Sant Gervasi i Sarrià*. I arribarem també a Sarrià, Pedralbes, les Tres Torres, Vallvidrera, les Planes i el Tibidabo.

Són uns canvis importants, ja que distribuïrem la revista en un territori molt més gran i podrem arribar a més gent. I ho fem perquè volem oferir una revista rigorosa i de més qualitat, millorar les condicions laborals i poder implicar més gent en el projecte. Esperem seguir comptant amb el vostre suport i el del comerç i empreses en aquest repte, ja que pensem que també us en beneficiareu en arribar a un mercat més ampli. Per poder-ho fer, ens agradaria molt poder comptar amb la vostra implicació i ajuda que, ara mateix, pot ser mitjançant una aportació a la campanya de Verkami que tenim oberta, fent-vos subscriptors o, més endavant, fent-vos soci o socia de la cooperativa. Ajudeu-nos a regar *El Jardí*!

SUMARI

Agenda, Nomenclàtor | 4 - 5

Notícies del barri | 6, 8, 10
Carme Rocamora, Sofia Puig,
Parròquia de la Bonanova, Jaume Asens

Articles | 12, 14, 16
Fra Valentí Serra, Glòria Vilalta,
Roger Rossich, Marc Talló i Neus Mes-
tre, Jordi Bertran, Xavier Boned, Jaume
d'Oleza, SSG Coopera, Marta Royo

Política de barri | 18
Sobre el Pla de Mobilitat, C. Rocamora

Festa Major del Putxet | 19

Reportatge: pensionistes | 20
C. Rocamora, Juanjo Compairé

Festa Major de Sant Gervasi | 21
Crònica de la Festa de la Bonanova
M. Antònia, Font Fernández,
Juanjo Compairé, Marta Trius

Explorar el jardí | 22
Places Lesseps i V. Gassol, M.J. Tort
La cotorra de Kramer, Enric Capdevila

24 | **Abans i ara**
La casa Pérez Samanillo,
J. Sardà i J. Mestre

25, 26 | **Arts i lletres**
Juan Carlos Giménez-Salinas, S. Palau
Foix i Riba a la Casa Usher, J. Compairé
Els llibres dels llibrers, Casa Usher
Sang a Sant Gervasi, Jordi Quer

28, 29 | **La mirada jove**
Per un viatge conscient, Casa Sagnier
Cassolasa '18, SoundGervasi
The Marcs
Ellioth Murphy i Olivier Durand, E. Sant
Propostes del Teatre de la Gleva, M. Trius
La contrapartida d'Elena Bulet

30 | **Gent Gran**
Concurs InstaGran: "Mapa de Records".
Alzheimer a Catalunya. La dignitat de les
persones grans, Edurne Iturmendi

31 | **Guia d'empreses, comerços i serveis de Sant Gervasi**

42 | **Contraportada**
Rosa Castells, M. A. Font Fernández

Per publicitat: 654 044 410 / infoeljardi@gmail.com

INSTITUT AUDITIU
salesa

A punt per l'estiu amb les teves orelles protegides

Hem donat la volta al preu dels **taps de bany a mida**: gaudeix per només **66€** la parella (preu original 99€)

Els taps de bany fets a mida permeten segellar el conducte auditiu, de manera que impedeix l'entrada d'aigua i s'eviten les molèsties i infeccions.

Ampli assortiment de colors

Pau Claris, 98
08010 Barcelona
Telf. 93 317 35 70

www.salesa.es

Segueix-nos:

General Mitre, 134
08006 Barcelona
Telf. 93 550 79 20

AGENDA DEL 4/VII AL 19/IX 2018

JULIOL

FINS AL 21

Instal·lació fotogràfica:
Donar a la història la possibilitat de ser una altra, amb Clàudia Serrahima.
Vil·la Urània
Via Augusta, 102

DEL 4 AL 15 DE JULIOL

Docu-teatre: **It's All About The Hairstyle: El cas de Marina Prados**, amb The Knüplings.
(de dmc a dis, i 19:30 h dg)
Teatre de la Gleva
Carrer de la Gleva, 19

4, 11 I 18 DIMECRES

A LES 17:30 H
Taller de descoberta: **Surfeja amb la lectura**, amb Carles Alcoy i Lidia Clua.
Infants de 7 a 10 anys.
Biblioteca Joan Maragall
c. Sant Gervasi Cassoles, 85

4 DIMECRES

A LES 18:30 H
Conferència: **Territori vital**, amb Consorci del Parc de Collserola.
Centre Cívic Can Castelló
c. Castelló, 1-7

A LES 19:30 H

Concert de **Michael Andreas Haeringer**, piano
Nota 79
c. Vallirana, 79
Entrades: 15 i 19 €

A LES 22 H

Cinema a la fresca: **El hijo de Bigfoot**.
Gènere: Animació, Família
Direcció: Ben Stassen, Jérémie Degruon (2018)
Centre Cívic Vil·la Florida

5, 12 I 19 DIJOUS

A LES 17:30 H
Taller de descoberta:
Nanoinventum, amb Jordi Díaz. Taller de Robòtica.
Infants de 8 a 12 anys
Biblioteca Joan Maragall

A LES 19 H

Música't: **Desafinado Duo**, clàssics de swing, estàndards de jazz, manouche, blues i cançons pròpies.
Centre Cívic Can Castelló

A LES 19 H

Conta'm una òpera:
La favorita, de Donizetti, amb Musicològics.
Centre Cívic Pere Pruna
c. Ganduxer, 130

A LES 20 H

Urània a la fresca. Concert d'**Ual·la**, amb Modesto Lai (guitarra, piano i veu) i Alba Rubió (veu i percussió).
Vil·la Urània

A LES 22 H

Cinema a la fresca: **Chico y Rita**. Dirigida por Fernando Trueba i Javier Mariscal, música de Bebo Baldés.
Espai Putxet

A LES 22 H

Concert Solidari **The B-Sides Proactiva Open Arms**. The B-Sides se sumem al projecte Relats Solidaris de l'Esport.
Luz de Gas
Entrades: 15 €

6 DIVENDRES

A LES 19 H
Inauguració de l'exposició:
El futur ja no és el que era. Tècnica mixta. Obra de Lluís Cadafalch
Centre Cívic Pere Pruna

A LES 21 H

Cicle Música als Parcs:
Daniel Ferruz, Juan Pastor, Adrià Clarament.
Jardins Tamarita

7 DISSABTE

A LES 12 H
Espectacle infantil: **Ñam ñam ñam!** A càrrec de la Cia Daquidallà. Infants de 16 mesos a 3 anys
Espai Putxet

A dalt, cartell del concert solidari de l'Open Arms
A sota, fotografia del pianista adolescent de Michael Andreas Haeringer, que actua al Nota 79.

L'agenda recull les informacions que ens arriben a la redacció. Hi ha notícies i informació més completa de les activitats, i enllaços a internet, a l'agenda del web: eljardidesantgervasi.cat

8 DIUMENGE

A LES 19:30 H
Júlia Pigali, cantautora
Nota 79

9 DILLUNS I DIMARTS 10 DE 18 A 20 H

Taller familiar: **Cuina i nutrició sensorial**, amb l'Escola Cuina Eulàlia Fargas.
Infants de 6 a 11 anys acompanyats per un adult.
Centre Cívic Can Castelló
Preu: 19,89 € + 5 € material

A LES 18 H

Urània a la fresca! **Música i dansa: Axuxé Axuxà**, amb Cantem en família.
Vil·la Urània

10 I 17 DIMARTS

A LES 17:30 H
Taller de descoberta: **Minisurfeja amb la lectura**, amb Mercè Rubí, Mon Mas, Sherezade Bardají i Noemí Caballer. Per a infants de 3 a 6 anys
Biblioteca Joan Maragall

10 DIMARTS

A LES 17:30 H
Itinerari: **Ruta nordik walking per Collserola**, amb Fernando Bartolomé de Terapèutic Nordic Walking
Centre Cívic Pere Pruna
Preu: 10,25 €

A LES 18 H

Taller familiar: **Pinta com un artista. Petons de Klimt**.
Centre Cívic Pere Pruna

A LES 19 H

Teatre: **Guaperas**, amb Xavier González i Ana Llorente. Direcció: Xavier González.
Centre Cívic Can Castelló

A LES 19:30 H

Cicle refresca't: concert d'**Acoustic Guiri-Jazz Swing Blues**
Vil·la Florida

A LES 20 H

Urània a la fresca! **Contes per adults: neixen déus, o un 10 a la dea**, amb Arnau Vilardebò.
Vil·la Urània

11 DIMECRES

A LES 19 H
Urània a la fresca! **Ruta: Arbres únics de Sant Gervasi Urània a la fresca!** amb M. Josep Tort
Vil·la Urània

12 I 19 DIJOUS DE JULIOL DE 18 A 20 H

Taller de manga, amb Daniel Torrado. Per a joves de 18 a 29 anys
Centre Cívic Can Castelló
Preu: 11,70 € (4 h)

12 DIJOUS

A LES 19 H
Concert d'estiu: **Miniatures per a guitarra**, amb Jordi Codina
Centre Cívic Pere Pruna

A LES 19:30 H

Perfromance: **Perforant...perforant... Perfeccionant el meu món**.
Actors: Elena Aloy, Elena Argués, Jose Luís Casado.
Direcció i dramàturg: Ariadna Morros Cuenca
Centre Cívic Can Castelló

A LES 19:30 H

Concert Groc a Sarrià - Sant Gervasi, amb Betrice Jiménez-Marconi, soprano; Albert Deprius, tenor; i Josep Buforn, piano.
Jardí dels Tarongers
c. Ràbida, 5
Preu de l'entrada: 12 €,

A LES 20 H

Urània a la fresca!
Concert de Mazz Duo, amb Adrien Richard, saxofonista, i Marina Curbelo, cantant i guitarrista.
Vil·la Urània

A LES 21:30 H

Maria Baptist, cantautora
Nota 79

13 DIVENDRES

A LES 20 H
Jazz a la fresca amb **Sca-ramouche**. Elisenda Julià (veu), Jon Unanua (contrabaix), Diego Mena i Jacob Marcé (guitarres).
Espai Putxet

A LES 20 H

Concert d'estiu: **En clau de mezzo**, a càrrec de Clara Gifre (mezzosoprano) i Roser Banet (pianista)
Centre Cívic Pere Pruna

A LES 22 H

Hey Bulldogs. Homenatge a The Beatles
Nota 79

16 DILLUNS

A LES 18 H
Urània a la fresca! **Con-tacontes "Els calaixos del Cel"**, amb Ada Cusidó.
Vil·la Urània

17 DIMARTS

A LES 19:30 H
Cicle refresca't:
The Soul Titoo's
Vil·la Florida

A LES 20 H

Urània a la fresca! Contes per adults: **88 infinits (88∞)**, amb Arnau Vilardebò.
Vil·la Urània

DEL 18 AL 22 JULIOL

A LES 20:30 H
Cartes d'amor d'Enric Granados
(de dmc a dis, i 19:30 h dg)
Teatre de la Gleva
Entrades: 13,20 €

18 DIMECRES

A LES 22 H
Cinema a la fresca: **Perfectos desconocidos**.
Direcció: Alex de la Iglesia
Centre Cívic Vil·la Florida

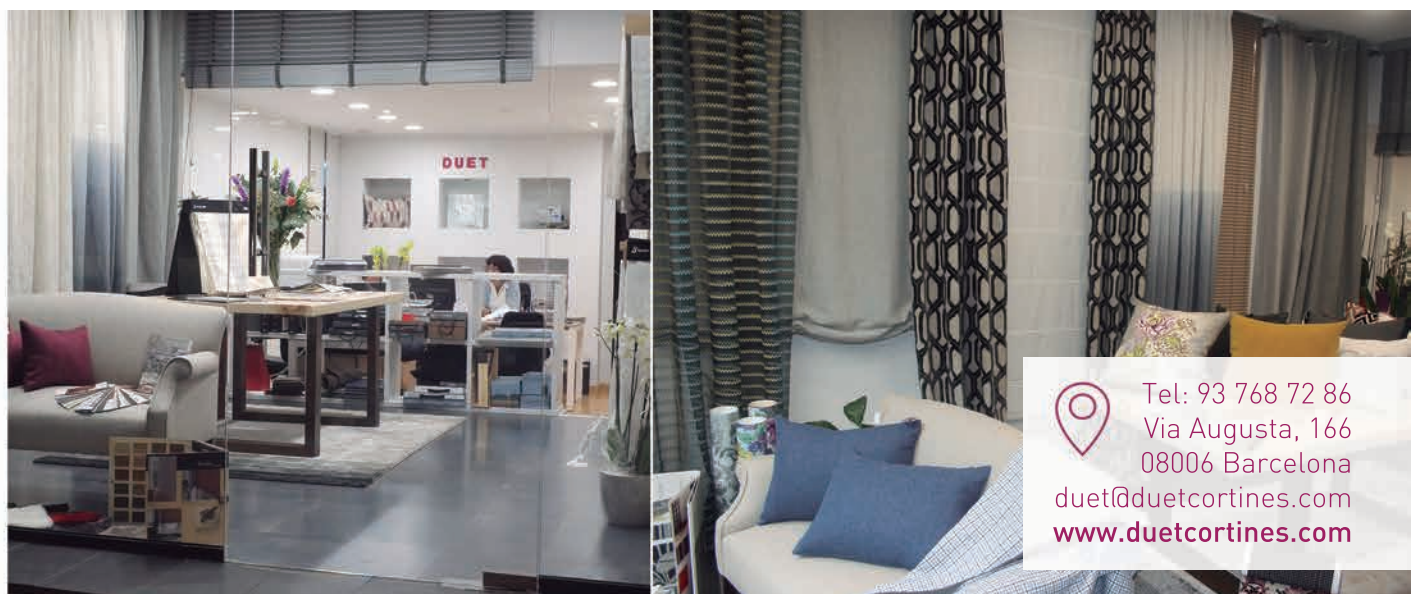

**DUET
CORTINES**

Serveis

- Cortines
- Tradicionals
- Paquets
- Enrotllables screen/tèxtils
- Tendals
- Coixins
- Plaid
- Cobrellits
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

AGENDA DEL 4/VII AL 19/IX 2018

19 DIJOUS I DISSABTE 21

DE 19 A 23 H

Urània a la fresca!
Astrofotografia, amb Aster
Vil·la Urània

A LES 20 H

Urània a la fresca! **Concert de Leyla Covers**.
Vil·la Urània

A LES 21:30 H

Henry Menrath Funk Jazz Band, jazz-funk
Nota 79

20 DIVENDRES

A LES 22 H

Homenatge a Albert Ràfols-Casamada, amb Carme Canet i Ferran Cullerell
Nota 79

21 DISSABTE

A LES 22 H

The Crabtones, soul-funk
Nota 79

25 DIMECRES

A LES 17:30 H

Sac de Rondalles: **The Adventures Of Hocus And Lotus**, amb Dinocrocs.
Infants a partir de 3 anys
Biblioteca Joan Maragall

A LES 21:30 H

Felix Rossy Quintet, jazz
Nota 79

26 DIJOUS

A LES 20 H

Open Mic Farró. Actuacions de cantants, monologuistes i poetes del barri
Plaça Mañé i Flaquer
Organitza: Farró Comerç

27 DIVENDRES

A LES 21 H

Música als parcs: **Concert d'Anna Farrés i Iris Mañé**.
Turó Park

28 DISSABTE

A LES 22 H

Mr. Rodríguez
Nota 79

AGOST**22** DIMECRES

A LES 18 H

Taller de descoberta: **Tot passejant amb la senyora Jensen**, amb Mosaics Llibres. Infants a partir de 5 anys
Biblioteca Joan Maragall

SETEMBRE**3** DILLUNS

S'obre les inscripcions al **Club de lectura en italià**, amb Massimo Rubino.
Biblioteca Joan Maragall

S'obre les inscripcions al **Club de lectura en alemany**, amb Claudia Kalasz i Monika Klose.
Biblioteca Joan Maragall

S'obre les inscripcions al **Club de lectura obert**, amb Sebastià Bennasar.
Amb Libros del Asteroide
Biblioteca Joan Maragall

Inscripcions generals als **Tallers i activitats del trimestre de Tardor 2018**
Espai Putxet

Inscripcions als **Tallers i activitats de Tardor**
Vil·la Florida

4 DIMARTS

A LES 17:30 H

Sac de rondalles: **Riu al niu**, amb Patricia McGill.
Infants a partir de 3 anys
Biblioteca Joan Maragall

A LES 21:30 H

Concert de **Lisandro Aris-timuño**.
Luz de Gas
Entrades: 15 i 18 €

6 DIJOUS

A LES 21H

Bacilos
Luz de Gas
Entrades: 29 €

DEL 7 AL 11**Festa Major del Farró**

DIVENDRES 7, TARDA:

Cinema a Vil·la Urània
Visita guiada Exposició Comas i Solà (també dissabte)
Pregó de Festa Major
NIT: Sopar de Carmanyola
Havaneres amb el grup Barca de Mitjana

DISSABTE 8, MATÍ:

Cercavila Colles de Cultura
Cercavila i festa 600
Jocs i tallers de manualitats per a la canalla
Franolí Farró Fest
TARDA: Concert de jazz DJ joves
NIT: Actuació **Tupica**
DJ Farró

DIUMENGE 9, MATÍ:

Jocs de Taula
Matí a Quatre Potes
Concurs Paelles
Entrega Premis 8.è Concurs Fotografia, i del Concurs Paella. Tast Paella
TARDA: Ludoteca Nats Karaoke - Farró
NIT: Cinema a la Fresca

DILLUNS 10, MATÍ:

Actuació **Jaume Barri Vermut Popular**
TARDA: Ludoteca NATS Exhibicions dansa Sortida Pesca-tapes
NIT: Sopar de Festa Major
Ball de Festa Major amb Solimar i Dj Farró

DIMARTS 11, MATÍ:

Sifonada, Botifarrada
Traca Final

Organitza: Associació de Veïns i Comissió de Festes del Barri del Farró, Veïns Farró, amb el suport i col·laboració d'entitats, comerços, escoles del barri i Districte Sarrià-Sant Gervasi

12 DIMECRES

S'obre les inscripcions als **Tallers i activitats Tardor**
Centre Cívic Can Castelló

S'obre les inscripcions als **Tallers de Tardor**.
Vil·la Urània

13 DIJOUS

A LES 11 H

Primeres Passes:
El cau de les carícies, amb Sandra Rossi. Infants de 6 mesos a 3 anys
Biblioteca Joan Maragall

14 DIVENDRES

A LES 21 H

Tori Sparks i Calamento, grabació en directe (Live Album)
Luz de Gas
Entrades: desde 10 €

17 DILLUNS I DIMECRES 19

17:30 A 19 H

Casal infantil: Ludoteca oberta, racons, taller...
Vil·la Urània

18 DIMARTS

A LES 17:30 H

Sac de rondalles: **Contes africans**, amb Sensedrama Teatre. Infants a partir de 3 anys
Biblioteca Joan Maragall

19 DIMECRES

DE 17:30 A 19:30 H

Fes-te visible, amb STOP Accidents Catalunya. Setmana Europea de la Mobilitat Sostenible i Segura.
Centre Cívic Can Castelló

NOMENCLÀTOR**Carrer de les Escoles Pies**► **Jesús Mestre Campi**

A les darreres dècades del segle XIX, les fal·des de Collserola entre Sarrià i Sant Gervasi de Cassoles eren gairebé un desert: tan sols hi havia unes poques masies i antigues cases senyorials, entre elles les principals eren Can Vilana, Bellesguard, Can Cansé i, ja a Sarrià, Can Gardenyes. Aquest territori entorn de l'antic camí entre els dos pobles, era ocupat sobretot per conreus (vinya, blat, garrofers, algun hort amb fruiters prop de les rieres) i bosc. L'obertura del passeig de la Bonanova, la nova via d'unió entre Sant Gervasi i Sarrià, va començar a atreure iniciatives urbanístiques al barri, entre elles les Escoles Pies, que es va construir entre 1890 i 1895 en un solar propietat de Can Vilana.

El carrer de les Escoles Pies, entre els carrers de la Immaculada i Sant Fe de Nou Mèxic, es va començar a urbanitzar arran de la construcció del col·legi de les Escoles Pies, a finals del segle XIX; l'alineació definitiva es va aprovar el 1908. A la part alta el vial feia de límit entre els municipis de Sant Gervasi i Sarrià i, a partir de la Via Augusta, al coincidir amb la riera de Ballescà, també amb les Corts.

És un carrer que manté el caràcter residencial dels seus inicis, amb escoles i grans torres molt característiques dels antics barris benestants de Sarrià, Sant Gervasi i les Tres Torres. Amb el temps, moltes d'aquestes torres s'han convertit en edificis, també de funció residencial. El punt més comercial del vial és a l'altura del carrer Vergós, on hi ha el mercat de les Tres Torres. •

La fotografia de Josep Gaspar és dels anys 1925-30 i, a part de contenir una magnífica vista aèria de les Escoles Pies, mostra el barri de torres amb grans jardins d'aquesta zona de la Bonanova, que s'estenia fins a les Tres Torres.

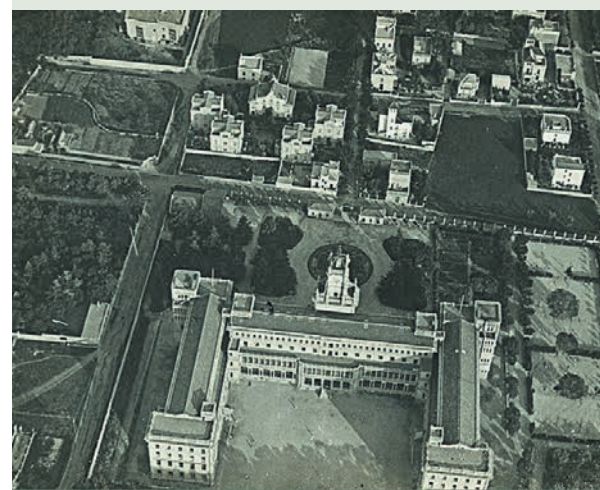

Foto: Josep Gaspar - Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFB)

dsushi.es
take away & delivery

(93) 143 38 78
(93) 681 45 17

Santalo, 153**f dsushi.es**

Abierto de lunes a domingo
de 13:00 a 16:00 y de 20:00 a 23:30

PEDIDO MÍNIMO 15€
(Servicio a domicilio +1€)

Pedidos online desde nuestra web**www.dsushi.es****info@dsushi.es**

NOTÍCIES DEL BARRI

EL RACÓ DELS VEÏNS

Afectats per l'Espai Gossos

Reproduïm un extracte de la nota de premsa on s'informa de la constitució de la Plataforma d'Afectats per l'Espai Gossos de Piscines i Esports. Podeu consultar el text sencer al web de la revista o al twitter: @afectatspipican

Els presidents de les comunitats de veïns del carrer Ganduxer que aplega 250 famílies (més de 600 persones), amb el suport de l'Associació de Comerciants i Veïns del Turó Parc, hem constituït la **Plataforma d'Afectats per l'Espai Gossos de Piscines i Esports** per tal de lluitar contra els efectes nocius per la salut del nou espai municipal.

Per aquesta raó hem demanat una reunió urgent amb Jaume Asens, regidor de Barcelona en Comú del Districte Sarrià-Sant Gervasi.

Aquest espai per gossos és un **despropòsit, un gran nyap**, per quatre factors:

1er Crea un greu problema de salut pública per les males olors, la contaminació a través de la sorra bruta dels animals i la desinfecció només mensual.

2n La contaminació acústica constant es produeix des de les 7 del matí a qualsevol hora de la nit, perquè no hi ha cap barrera acústica pels lladrucs continus dels gossos "confinats" en un espai ridícul d'uns 1.000 metres quadrats.

3er La contaminació lumínica nocturna. Els llums del recinte queden oberts tota la nit i això afecta sobretot als pisos més baixos.

4t El lliure accés al recinte. No hi ha cap horari ni cap porta que tanqui, com passa al parc de Piscines Esports. Ja hi ha hagut nits de "botellons" i gresca.

Per altra part, l'espai s' hagués pogut construir en un altre indret del barri (Plaça doctor Castelló) o en una part del parc de Piscines i Esports més allunyada dels habitatges. Actualment les 250 famílies veïnes quedem a 15 metres de les reixes que delimiten el "pipican", amb el que això significa de molèsties constants pels residents i també per les 8 botigues i els 2 restaurants amb terrassa que pateixen els efectes de la manca de salut pública del recinte.

La Plataforma **no és contrària als gossos ni als seus propietaris**. Estimem els animals de companyia i precisament per això coincidim amb les associacions pro-gossos del barri en què aquest recinte és un lloc vergonyós i inadequat per portar-hi els animals en tractar-se d'un espai petit i mancat de les mínimes condicions higièniques per les mascotes i pels seus acompanyants.

Per aquestes greus raons, urgim el tancament de l'espai gossos actual i el seu trasllat a un lloc adequat pels propis gossos i sobretot per les persones.●

S'obren els Jardins de Can Ferrer!

Els veïns seguiran reivindicant la rehabilitació de l'edifici

► **Carme Rocamora** (@CarmeCRS)

És sempre una bona notícia que s'inaugurin pulmons verds al barri. Una bona notícia veure com es converteixen en un punt de trobada de petits, mitjans i grans, que comparteixen estones i converses, configurant per un moment el retrat de poble enyorat del Sant Gervasi d'abans que, amb aquests espais, revivim.

Parlo d'un espai que feia més de 30 anys que els veïns reivindicaven. Per fi el passat dijous 28 de juny van poder veure com es materialitzava tanta perseverança: els Jardins de Can Ferrer, situats al Carrer Alfons XII. Tot i això, la felicitat és momentània per als veïns, ara toca seguir reivindicant l'altre cinquanta per cent de l'espai: la reforma i habilitació de l'edifici de la finca.

A l'ocasió no hi podia faltar el regidor del districte, Jaume Asens, (Barcelona en Comú) que com ja va fer durant la inauguració de Vil·la Urània, no es va penjar cap medalla: "Normalment el mèrit es dona al govern que inaugura els espais, però no, aquí el mèrit no és només nostre", explicava el comú, i seguia: "Can Ferrer és fruit de la lluita persistent dels veïns i veïnes del barri. És un mèrit de molta gent: de l'anterior govern, que va comprar la casa; de les persones que no han defallit; i dels regidors que van treballar en la qüestió abans que jo: Gerardo Pisarello i Daniel Mòdol".

Des de l'Associació de Veïns de Sant Gervasi Sud, es van mostrar agraïts amb el nou espai, però van assegurar que seguiran mobilitzant-se per aconseguir la rehabilitació de l'edifici, reclam al qual es va sumar el regidor president Jordi Martí (Grup Municipal Demòcrata) que alhora va fer una crida a gaudir i cuidar els nous jardins "com si fos casa nostra".

Ara, caldrà veure quina aflluència tenen els jardins. De moment ahir ja hi havia queixes perquè no hi ha cap zona habilitada d'esbarjo per a nens. Així mateix, alguns veïns exigien que s'ampliï el nombre de bancs per seure. Els usuaris de gossos tampoc no estaven massa contents, ja que els

© Carme Rocamora

gossos no poden entrar als jardins. Tot seguit d'obrir les portes, una noia, acompanyada del seu gos i de la seva germana petita va dir "m'és igual, jo hi entro" però la seva germana petita, de només tres anys, li va dir que no, que estava prohibit i que no podia fer això. Ambdues es van quedar amb el seu gos petit mirant la inauguració des de fora. Pocs minuts després, un altre gos passejava indiferent pel parc mentre sonava el jazz del grup 'La crème on tour'.

La Plataforma Riera de Cassoles lliura 5.356 signatures

► **El Jardí**

La Plataforma Riera de Cassoles, constituïda per veïns i veïnes de Gràcia i Sarrià – Sant Gervasi, té per objectiu la recuperació del nom d'avinguda Riera de Cassoles, avui avinguda Príncep d'Astúries. El dijous 14 de juny, va fer entrega de 118 plects de signatures que contenen 5.356 signatures d'adhesió a la proposta. D'aquestes, 2.094 corresponen al districte de Gràcia i 1.956 al districte de Sarrià – Sant Gervasi.

Malgrat que les signatures estan pendents de ser validades pels serveis tècnics de l'Ajuntament de Barcelona, podem avançar que amb 4.050 signatures entre els dos districtes gairebé hem quadruplicat el nombre de

signatures exigides (1.170), per tirar endavant aquesta Iniciativa Ciutadana, d'acord amb el que estableix el Reglament de Participació Ciutadana de 6 d'octubre de 2017.

La proposta ha obtingut un elevadíssim nivell d'acceptació, no tan sols entre els veïns i veïnes dels districtes de Gràcia i de Sarrià Sant Gervasi, sinó també de la resta de la ciutat.

Propers passos

Un cop validades les signatures, els plenaris dels dos districtes hauran d'adoptar una resolució d'acord sobre la proposta del canvi de nom. En cas favorable instaran a què l'Ajuntament de Barcelona faci els tràmits necessaris per recuperar el nom d'avinguda Riera de Cassoles coincidint amb la seva reurbanització, que s'està portant a terme en aquests moments.

Per què ara?

"Ara és el moment. Coincidint amb les obres de reurbanització de l'avinguda per millorar la qualitat de vida dels veïns, és l'ocasió ideal per resoldre una demanda ciutadana llargament reclamada. Amb aquesta iniciativa ciutadana volem recuperar els referents històrics per a la consciència col·lectiva dels carrers que trepitgem, volem donar impuls a la recuperació de la identitat de barri per tal de reforçar la cohesió veïnal i la participació ciutadana", conclouen.●

scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria:
confort, maternal, esportiva,
terapèutica, bodys, faixes
i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

Anita
SINCE 1986

C/ d'Armon, 6 Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com

Centre de Medicina Estètica. E08941181
Autoritzat per la Generalitat de Catalunya

SUMMER IS HERE

ATACA LA CELULITIS

— EN 3 SEMANAS —

**ELIMINA LA CELULITIS
Y MODELA TU SILUETA**

TRATAMIENTO MÉDICO-ESTÉTICO
COMBINADO QUE INCLUYE:

VALORACIÓN CORPORAL

— + —

3 SESIONES INFILTRACIONES
DE ENZIMAS QUEMAGRASAS

— + —

3 SESIONES DE CAVITACIÓN O
ULTRASONIDOS DE ALTA FRECUENCIA

350€

etern
WELLNESS CLINIC

EL LUGAR DONDE SE DETIENE EL TIEMPO

C. Arimon 18-20, 08022 Barcelona
Tel. 93 181 39 34

Lunes-Viernes: 9:30 a 22:00 h
Sábado: 10:00 a 20:00 h

www.eternwellness.com

NOTÍCIES DEL BARRI

BREUS

"La fam no fa vacances"► **Parròquia de la Bonanova**

Tal com hem vingut informant, el passat dia 9 de juny, a les escales de l'església, es va portar a terme el recapte d'aliments amb destinació a l'entitat Distribució Solidària d'Aliments de Roquetes (Nou Barris).

Les donacions rebudes van acumular la xifra de 1.601 quilos que, el mateix dia, es van entregar a l'esmentada entitat.

La Parròquia de la Bonanova vol fer arribar un sincer agraïment a la generosa solidaritat dels donants, a la dedicació del voluntariat que durant tota la jornada va treballar en aquesta acció, als grups musicals de corda "Els Engrescats", de flauta travessera format per jovent del barri, i al cantautor Samuel Arderius, les seves diverses interpretacions musicals durant la recollida. També volem agrair a les entitats AAVV de Sant Gervasi i a *El Jardí de Sant Gervasi* la seva ajuda a la divulgació del recapte.

Aquest dia, altre vegada, el barri de la Bonanova va fer possible que un nombre de persones de Nou Barris no se sentissin soles davant la seva actual situació d'adversitat econòmica.

Moltes gràcies. Tots junts hem demostrat que volem estar al costat dels més necessitats.

Proactiva Open Arms► **El Jardí**

El dia 5 de juliol hi ha el Concert Solidari The B-Sides Proactiva Open Arms. **The B-Sides** ens sumem al projecte **Relats Solidaris de l'Esport** i oferirem un concert a la **Sala Luz De Gas** on tota la recaptació es destinarà a la organització Proactiva Open Arms. Proactiva Open Arms és una organització sense ànim de lucre, la principal missió de la qual és rescatar del Mar els refugiats que arriben a Europa fugint de conflictes bèl·lics, persecució o pobresa. El cost de les entrades és de 12 € fins el 4 de juliol i 15 € el mateix dia 5 a guixeta (si queden entrades disponibles).

El concert, s'enmarca dins dels diferents esdeveniments que organitza el projecte **Relats Solidaris de l'Esport**, un projecte que al llarg de les seves 14 edicions ha recaptat més de 800.000 € destinats a malalties minoritàries i causes socials. Aquesta publicació de caire solidari dona cada any la recaptació obtinguda en la seva venda a una entitat social, aquest any Proactiva Open Arms, dedicada al salvament de persones que naufraguen al Mar Mediterrani amb un padrí especial, l'Ernesto Valverde, entrenador del FC Barcelona.

L'aventura es va iniciar el 2005 amb Samuel Eto'o com a padrí i a benefici de la Fundació Campaner, que lluita contra la malaltia del noma, i els van seguir Carles Puyol i Iván de la Peña (Departament de Cirurgia i Oncologia Pediàtrica del Vall d'Hebron), Frank Rijkaard (Casal dels Infants del Raval), Leo Messi (Associació Catalana Síndrome X Fràgil), Xavi (USP Fundación Álex), Pep Guardiola (Payasos sin Fronteras), Andrés Iniesta (Asociación Sanfilippo), David Villa (Hospital Sant Joan de Déu) i Éric Abidal (Associació Catalana de Fibrosi Quística).

Concert Solidari

Dijous 5 juliol 2018

21.00 hores

www.bsidesbcn.com

La nova línia d'autobús V9

Protestes dels veïns de les Tres Torres per l'itinerari de la línia

© Sofia Puig

► **Sofia Puig Gasull**

Els veïns de les Tres Torres es van reunir a la Biblioteca Clarà el passat 21 de juny per trobar una solució consensuada davant la inauguració de la línia V9. Van acudir-hi més de 70 veïns, entre els quals es trobava en Jordi Martí del Grup Municipal Demòcrata, en Pedro Miret del Grup Municipal de Ciutadans i en Boris Valls del Grup Municipal del Partit Popular.

Aquesta assemblea, convocada per l'Associació de Veïns de les Tres Torres i presidida per Lluís Tusell, pretén modificar l'itinerari de la línia d'autobús. Entre els carrers pels quals passarà es troben Anglès i Calatrava, dos carrers que, segons els veïns, "han de ser carrers interiors de barri i han de tendir a pacificar-se" ja que en l'actualitat suporten un "excessiu volum de trànsit, soroll i contaminació".

Es vol evitar que la línia passi per Anglès i Calatrava ja que puja per Ganduxer i baixa per la Via Augusta, girant per Calatrava i Anglès. D'aquesta manera, l'alternativa presentada per l'AAVV és que l'V9 segueixi per Ganduxer fins el Passeig de la Bonanova i en el cas de la baixada, ho fes per la Via Augusta i no per Anglès.

Els veïns, molestos per la decisió del govern de l'Ajuntament, van proposar fer talls pels carrers de la zona, la qual cosa es va traduir en una petita concentració el dia 25 de juny a les 8.00 h del matí al carrer Calatrava, 1, el mateix dia que la línia d'autobus començava a funcionar. Tanmateix, van proposar una sèrie de mesures com contactar amb les diferents escoles del barri i realitzar un estudi urbanístic de la zona.

Lluís Tusell va anunciar que el proper 10 de juliol es reuniria amb Mercedes Vidal, regidora a l'Ajuntament de Barcelona i presidenta de Transports Metropolitans de Barcelona (TMB), per tal d'arribar a un acord. Tot seguit, Joan Gapart, present a l'assemblea, va anunciar que el dia següent es reuniria amb l'alcaldeessa Ada Colau i va proposar fer-li arribar directament una carta redactada per l'Associació de Veïns de les Tres Torres, amb les peticions pertinents.

Els veïns del barri continuaran lluitant el setembre vinent per modificar el recorregut de la línia, ja que asseguren que "el caos arribarà quan tothom torni a la feina i als col·legis.

Audiència Pública► **Carme Rocamora (@CarmeCRS)**

El passat dimecres 27 de juny es va celebrar l'Audiència Pública del districte, a la Seu del Consell.

Un altre cop i com comença a ser rutinari, un dels temes estrelles va ser relacionat amb les demandes perquè els gossos puguin tornar a entrar al Turó Parc. Els veïns van recriminar a l'actual govern que a l'anterior mandat, tot i que estava contemplat treure els gossos, es va parar aquesta prohibició i que ara s'hauria de fer el mateix. El regidor Jaume Asens (Barcelona en Comú) va explicar que ara és diferent que l'anterior mandat: "ara hi ha més gossos i per tant més erosió. A més, s'ha fet una reforma que val la pena mantenir i finalment, ara, al contrari que a l'anterior mandat, hi ha un espai alternatiu: Piscines i Esports". Aquesta última alternativa, però, té enfadada bona part del veïnat d'aquest nou espai per a gossos, que demana una reforma urgent de l'espai que consideren "insalubre", al que el govern va respondre que les obres de millora començaran al juliol.

Per altra banda, com ja han reclamat en altres ocasions, veïns de la Plaça Rosa Sabater van demanar que es millori l'indret. També veïns del Parc del Putxet van demanar que s'obri l'espai a partir de les 7 del matí i no de les 10. Finalment, veïns del Turó de Monterols van reclamar que s'emprengui alguna acció vers els joves que de nit fan servir el parc per beure alcohol i muntar festa.

Consell de barri de Galvany

El passat 12 de juny es va celebrar el Consell de Barri de Galvany a la Casa Sagnier. Una de les queixes més destacades va ser quan es va demanar al govern perquè no s'ha fet, com és habitual, el concert d'homenatge al músic Pau Casals al Turó Parc. Aquest any s'ha fet a Ciutat Vella perquè segons el govern, amb les obres de rehabilitació de l'antic parc d'atraccions, no s'ha trobat cap espai alternatiu. Els comuns van assegurar que procurarien que l'any vinent el concert torni al Turó.

Un altre dels temes que es va tractar, recurrent els últims mesos, va ser el dels gossos. Els veïns de Piscines i Esports, on s'ha instal·lat el pipicà que substitueix la zona d'esbarjo per a gossos del Turó Parc, no poden més. Asseguren que hi ha "males olors, la sorra vola, hi ha paparrus i la desinfecció, que es fa un cop al mes, és insuficient". Similar el que els hi passa als veïns del pipicà de Casa Sagnier, que demanen una reubicació de la zona atès que "hi ha males olors i a les sis del matí estem tots els veïns desperts pels lladrucs". De moment, sembla que no es donarà una solució a aquests veïns afectats.

La reforma de la plaça Adrià

El 7 de juny, el Grup Municipal Demòcrata va convocar la premsa per cridar l'atenció a la situació de la plaça Adrià, a Monterols. La plaça Adrià és un lloc emblemàtic del districte i necessita urgentment una reforma. El Regidor Jordi Martí demana novament que s'atengui els veïns de la plaça i que el govern posi voluntat política als precis que ha fet aquest grup pel que fa a un projecte de remodelació, mobilitat i actualització de l'espai, amb consens dels veïns. El president de l'Associació de comerciants de Sant Gervasi, Salvador Albuixec, també ha denunciat l'abandonament que pateix la plaça i cal posar fil a l'agulla en la remodelació que fa anys que reclamen els veïns i comerciants de la zona.●

Audiència Pública. © Carme Rocamora

Residencial Augusta Park

Amb la Gent Gran

C/ Copèrnic, 30-32 · 08021 Barcelona · T 93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com
www.residencialaugustapark.com

Residències i Centres de dia

*En el cor del barri de Sarrià-Sant Gervasi,
 dos centres acollidors i tranquils
 en un entorn privilegiat,
 amb atenció personalitzada i professional.*

*Un model assistencial amb experiència
 i serveis hotelers especialitzats des de 1985.*

Residencial Bellesguard Park

Amb la Gent Gran

C/ Valeta d'Arquer, 30-34 · 08017 Barcelona · T 93 254 05 70
informacion@bellesguardpark.com
www.bellesguardpark.com

NOTÍCIES DEL BARRI

El barri com a bastió en defensa dels drets humans

► **Jaume Asens**

El vell fantasma de la intolerància cavalca per Europa. De nou, missatges identitaris confronten autòctons i estrangers, i la por serveix com a arma llancívola contra qui es juga la vida per fugir de la fam o la guerra. Barcelona i els barris del nostre districte no s'han escapat d'aquest renaixement de les idees i actituds feixistes i racistes.

Davant d'aquesta realitat global, hem intentat fer del municipalisme un bastió en defensa dels drets humans. Per exemple, amb accions puntuals, com el tancament de la llibreria Europa. O desplegant una línia d'actuació contra la impunitat franquista, que reparés la memòria de les víctimes i rescatés de l'oblit altres tradicions democràtiques de la ciutat, com el republicanisme o el feminisme. Ara fa escasses setmanes hem completat la retirada de les plaques franquistes dels nostres carrers, i també hem impulsat polítiques públiques innovadores en matèria de drets, com el "document de veïnatge", un antídote, de facto, per evitar l'ingrés al CIE de les persones en situació administrativa irregular.

El nostre districte és un dels més castigats per la xacra de la intolerància. No ens oblidem de Rosario Endrinal, veïna sense sostre assassinada en un caixer. La seva memòria ens interpel·la i ens obliga a treballar per un mai més que, en els darrers mesos, hem vist pertorbat. És el cas de les diverses manifestacions feixistes (a les places d'Artós o Francesc Macià) i, sobretot, de l'infame incendi de l'Ateneu Popular de Sarrià, el passat mes de març. El fet que aquest espai sigui de titularitat municipal ens habilita encara més per actuar, com hem fet exercint l'acusació en la causa oberta per depurar responsabilitats.

Els atacs de l'extrema dreta busquen trencar el nostre model de convivència. Ens volen atemorir i convertir en una societat poruga i desconfiada. Per això està sent clau la tasca de les entitats i associacions que formen el teixit social dels barris. La seva tasca solidària i de suport mutu és millor antídote per combatre l'extrema dreta i impedir que el discurs de l'odi guanyi terreny.

És amb el capital humà del nostre teixit associatiu i amb voluntat política que hem pogut donar resposta a una de les pitjors crisis humanitàries de la nostra història recent. Fa tres anys Barcelona es va convertir en Ciutat Refugi, i això ens ha permès estar preparats davant l'arribada sobrevinguda de persones immigrants i refugiades. Estem posant tots els esforços per donar-los una acollida digna, i ho fem sense perdre de vista els incompliments sistemàtics de l'Estat, que és qui té els recursos i les competències. Per això, és especialment encoratjadora la feina d'entitats com Sarrià-Sant Gervasi Refugi o altres espais vitals en combatre discursos discriminatoris, com les assemblees de joves (de Sarrià o de Cassolles), Unitat contra el Feixisme i el Racisme de Sarrià-St. Gervasi, i la recentment creada Unió Antifeixista de Sarrià. És amb elles i amb la imprescindible Xarxa Antirumors que hem col·laborat amb múltiples activitats, com ara un cicle de cinema sobre què suposa el refugi i el desarrelament.

Barcelona és una de les ciutats europees amb les mobilitzacions més massives a favor d'acollir més refugiats, en contra de la guerra, dels CIE o de la política de tancament de fronteres. Mantenir aquest compromís amb la pau i els dels humans és l'autèntica victòria contra el feixisme. ●

Jaume Asens és regidor de Sarrià – Sant Gervasi

Procés constituent. I ara què?

JxCat, ERC i CUP criden a ampliar la base social

Final de l'acte, amb el president Quim Torra. ©Daniel Moreno

► **Carme Rocamora (@CarmeCRS)**

Full de ruta, pressupostos, eleccions municipals... Vil·la Urània va quedar petita pels assistents que van anar a escoltar a representants dels tres partits polítics independentistes el passat dimecres 13 de juny. El debat va ser moderat per dos membres del CDR Farró, organitzador de l'acte: Roser Giner i Xavier Jiménez. Tot i les divergències entre les formacions independentistes, una de les conclusions a la que van arribar les tres va ser que eixamplar la base és una de les principals prioritats a hores d'ara.

Per part de JxCat hi va assistir el diputat Francesc de Dalmases, que va insistir en la idea que ara cal restituir la república i va assegurar que, tot i la repressió, el procés val la pena "perquè estem fent una cosa que no ha fet mai ningú abans, plantejar la independència de manera pacífica". Dalmases va alertar que si no s'està disposat a assumir les conseqüències, "no s'arribarà enlloc".

Per part d'Esquerra Republicana el ponent va ser Eduard López, vicesecretari d'acció política d'ERC, que va substituir al diputat Ruben Wagensberg a causa de la seva baixa en l'acte. López va assegurar que "l'Estat espanyol està desprestigiat" arran de la repressió que va practicar l'1 d'octubre i va fer una crida a "estar preparats i més forts pel proper embat amb l'Estat, que segur que arribarà".

Per banda de la CUP, Mireia Boya, exdiputada, va rebutjar la idea del diàleg i va insistir en la via rupturista i va recordar que l'èxit va ser la vaga del 3 d'octubre perquè "cal sumar amb altres formacions no independentistes com els comuns". La cupaire va aprofitar per enviar un missatge als dos altres partits sobre els pressupostos: "si no són rupturistes i socials no compteu amb la CUP" al que Dalmases va respondre que "ens hem de posar d'acord entre els tres. Tenim l'obligació d'entendre'ns". Aquí va aparèixer una de les parts on més diferències es van veure entre JxCat i la CUP. Mentre els primers feien bandera de la bona entesa entre les tres formacions, la CUP retreia com no s'ha comptat amb ells en moltes de-

cisions importants "molta unitat dieu, però ens veu deixar de banda. Expliqueu-ho tot" va etzibar Boya.

A la pregunta que quina creien els diputats que havia de ser la manera de preparar les eleccions municipals, si amb un bloc independentista o no, el diputat de JxCat va dir que és completament necessari fer-ho, mentre que el republicà E va assegurar que no convé fer el joc a Ciutadans de fer dos blocs "i menys en un espai com és la vida municipal". Boya va optar per la via de fer governs republicans i d'esquerres, prenent com a referència l'ajuntament de Badalona. ●

Actes de l'ANC per evitar normalitzar la situació

► **Carme Rocamora (@CarmeCRS)**

L'ANC de Sarrià Sant Gervasi, més enllà d'aplegar amb èxit cada dilluns a veïns a la plaça de la Vil·la de Sarrià per reclamar la llibertat dels presos polítics, també fa un seguit de conferències, diuen, per no normalitzar la situació. El passat 14 de juny van fer al Col·legi Major Sant Jordi un col·loqui per parlar del conflicte judicial amb Espanya i la situació dels presos polítics. El convidat destacat va ser Andreu Van den Eynde, advocat del líder d'Esquerra Republicana, Oriol Junqueras i de

l'exconseller Raül Romeva. També van assistir advocats de l'Associació Ate-nes de Juristes pels Drets Civils, entitat que treballa per donar suport a les famílies dels presos i exiliats polítics. Els advocats van desmuntar la justícia espanyola, tot explicant que hi ha una cúpula, equiparable a "la casta política" que és escollida per amiguismes i no per mèrits i capacitats i per aquest motiu i d'altres hi ha molts abusos de poder de l'Estat. En aquesta línia, Van den Eynde va expressar que explotaran les vies europees per aconseguir condemnar el que està fent la justícia espanyola: "tenim l'esperança que Europa ens doni la raó, de fet ja ha dit que Espanya no compleix amb els estàndards mínims d'imparcialitat". El problema, però, van explicar els advocats, és que aquesta condemna europea no arribarà fins d'aquí 4-6 anys.

Per altra banda Van den Eynde va denunciar com són els judicis als presos polítics: "Els interrogatoris són ideològics, això està prohibit. No es pot preguntar algú quina ideologia té. Quan ve un Guardia Civil ningú no li demana la seva ideologia, en canvi sí li demanen als testimonis de l'1 d'octubre. És una perversió". L'advocat de Junqueras i Romeva va lamentar que el Tribunal Suprem s'estigui convertint en una mena de "túnel del terror": "Un cop Romeva va sortir de la presó el van tornar a cridar. Es va presentar, no va fugir. Ell sempre hi ha anat. I el tanquen perquè diuen que hi ha risc de fuga. Això no té ni cap ni peus".

Sopar Groc a Galvany

► **El Jardi**

Més de 200 persones es van aplegar a Galvany el passat 27 de juny en un sopar en solidaritat amb els presos polítics i exiliats. L'acte va ser organitzat pels veïns que el passat 1-O van defensar l'escola Augusta, conjuntament amb el CDR Galvany i amb el suport de la Taula d'Entitats del Districte. Hi van participar, entre altres, Marcela Topor, Ferran Civit, Montse Puigdemont i Laura Masvidal, famílies dels polítics. ●

Sopar groc al carrer Rector Ubach © Jaume Olivaa

¿Tienes una contractura?

Sal del modo pause.

Cuando nuestro cuerpo nos obliga a estar en pause, también está en pause todo aquello que nos gusta.

Fisiobcn; descubre la fusión de la tecnología más vanguardista con los tratamientos más tradicionales.

Disfruta en tu primera visita de un reconocimiento gratuito y de un 15% de dto. en tu primer tratamiento.

Carrer de Guillem Tell, 51, 08006 Barcelona · t. 93 217 86 55 · www.fisiobcn.eu

FISIBCN
FISIOTECHNOLOGY

ARTICLES

LA MIRADA POLÍTICA

El govern Sánchez

► Roger Rosich

Pedro Sánchez sols ho somniava, però els seus somnis s'han fet realitat. Amb els pressupostos del govern del PP aprovats, tothom donava per fet que hi hauria Rajoy fins al 2020. Un malson. Però la consolidació de la sentència del Cas Gurtel i una fortuïta suma política al Congrés van defenestrar a l'impertèrrit gallec i van conduir al líder del PSOE a ocupar la Moncloa.

Pedro Sánchez és president del Govern i diu voler acabar la legislatura, tot i els justos números parlamentaris. Una legislatura que tindrà, però, un important examen la primavera de l'any que ve: les eleccions europees, municipals i en algunes comunitats autònomes. Una suma d'eleccions en la qual els socialistes poden avalar el projecte de govern del nou president. En canvi, si surten mal-parats de les tres conteses electorals, Sánchez ho tindrà difícil per arribar al 2020.

Hi ha altres condicionants. Caldrà veure qui és el successor de Mariano Rajoy al capdavant del Partit Popular (la batalla es promet entretinguda), i com afecten els posicionaments d'esquerres del govern socialista a Podemos de cara a les futures eleccions, i el mateix pel centredreta amb Ciudadanos; amb un Albert Rivera molt difuminat amb aquest canvi de govern. Els factors "regeneracionisme" i "canvi" se'ls vol quedar Sánchez.

Les polítiques, de gestos, de màrqueting i comunicació, de progressisme social... algunes amb tocs populistes, algunes necessàries a 2018... donaran l'oportunitat a Pedro Sánchez de fer moure unes quantes coses a una Espanya molt encarcerada després de la llarga etapa Rajoy. Polítiques feministes, polítiques igualitàries (sanitat), polítiques en temes de refugiats, polítiques econòmiques socials... i la carpeta catalana. Una carpeta calenta a la qual no sabem com s'hi enfrontarà realment el nou govern. Hi ha una justícia recalitrant pel mig i un executiu amb opinions diverses (Borrell, Batet, Grande-Marlaska...). Tanmateix, el canvi d'etapa al Madrid polític sembla que dona una mica d'oxigen. Ja ho veurem...

En tot cas, l'Espanya de Sánchez pot demostrar ser més moderna i avançar en alguns temes socials que pel simple fet de ser a 2018 ja donaríem per obvis, com, per exemple, establir la igualtat de gènere en tots els aspectes. La mateixa composició del Govern va en la direcció correcta. També tenir una dona de fiscal general de l'Estat o la primera presidenta del Consell d'Estat.

El president Pedro "l'Inesperat" ha començat bé. Veurem com avança.

Roger Rosich és analista polític

Ministeri Presidència, Govern Espanya

L'ENERGIA DELS EDIFICIS

Quina ha de ser la posició del nostre llit?

► Glòria Vilalta i Grau

Hi ha moltes teories sobre això. El fet és que hi ha molts factors que influencien. Per mi, el primer que cal assegurar és que no estigui sobre una geopatia. Tant o més important és que la contaminació electromagnètica no sigui molt forta. Aquests dos factors, junts o per sí sols, ens alteren la salut i el bon descans.

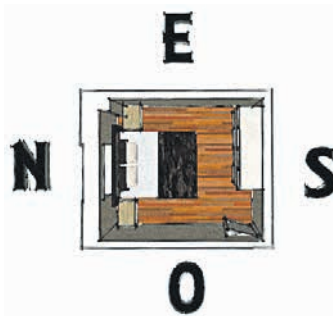
Quan això està resolt, aleshores podem entrar en temes de Feng Shui. La sensació de protecció és molt important per poder descansar bé. Per això és bàsic dominar la porta d'entrada. Tenir el cap protegit per una paret i encara millor acompanyat d'un capçal, ens dona també sensació de protecció. El capçal, si pot ser, millor de fusta. L'entorn també ha de donar seguretat. No és convenient, doncs, que tinguem coses a sobre el cap o que en moure'ns puguem donar-nos un cop amb una cantonada de la tauleta de nit, per exemple.

Pel què fa a l'orientació, genèricament es parla que el cap hauria d'estar al Nord o a l'Est, però també cal tenir en compte que segons el Feng Shui, cadascú té unes direccions que li afavoreixen més, que vénen donades pel seu any de naixement. A més a més de l'any, influeix el fet que sigui home o dona. Així, hi ha persones a qui afavoreixen les direccions anomenades del grup de l'Est (Est, Sud-est, Sud i Nord), i persones a qui afavoreixen les direccions del grup Oest (Oest, Nord-oest, Sud-oest i Nord-est). Per saber de quin grup som, només cal sumar les xifres de l'any de naixement, reduir-ho a un sol número i restar 11 en el cas dels homes i sumar 4 en el de les dones. El número resultant o Kua (que en aquest cas s'ha de reduir també a un d'una sola xifra), ens dirà si som del grup Est (1,3,4,9) o Oest (2,6,7,8). El 5 es converteix en 8 en el cas de les dones i en 2 en els dels homes.

Quan ja tenim el llit ben col·locat i orientat, toca tenir en compte altres aspectes de l'entorn. Els colors haurien de ser suaus per afavorir el descans, els materials dels mobles millor si són sense tòxics i de materials naturals (com les pintures o tot el què tenim a casa), les imatges tranquil·les... Tots aquests aspectes es poden afinar i definir amb Feng Shui, tenint en compte l'estructura de la casa i les necessitats de cada persona.

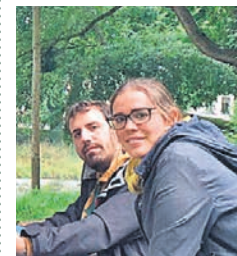
Que tingueu un bon descans!

Glòria Vilalta i Grau és enginyera de professió i metge de vocació, que exerceix com a consultora en Medicina de l'Hàbitat, Feng Shui i teràpies complementàries. www.gloriavilalta.cat

NATURALMENT CURIOSOS

No totes les malalties són tan dolentes

► Marc Talló i Neus Mestre

Un clau pot treure un altre clau (o com patir una malaltia ens pot ajudar a curar-ne una altra)

Arriba l'estiu i amb aquesta estació arriben les esperades vacances. Possiblement alguns de vosaltres viatjareu a països on es recomana prendre precaucions sobre la **malària**, una malaltia causada per un paràsit que pot provocar des de febres, calfreds, problemes hepàtics i fins i tot la mort. Àfrica és una de les àrees del planeta on hi ha més afectats per aquesta malaltia. Però no us espanteu! Avui no venim a parlar-vos dels perills de viatjar ni res d'això, sinó que us volem explicar una curiositat que fa que persones infectades amb el paràsit que causa la malària puguin sobreviure.

Amb el títol d'aquest article possiblement us podeu fer una idea d'on aniran els trets. Una altra malaltia que afecta el continent africà és l'anèmia falciforme. Segurament molts de vosaltres haureu sentit a parlar de les anèmies, malalties que provoquen una disminució dels glòbuls vermells o una disminució dels nivells d'hemoglobina que porten aquestes cèl·lules. L'**anèmia falciforme** es caracteritza per una mutació que fa que l'hemoglobina, la proteïna encarregada de transportar l'oxigen al nostre cos, no tingui la seva conformació ideal. Aquesta mutació fa que els eritròcits tinguin una forma de falç (d'aquí el nom de la malaltia) i no puguin transportar correctament l'oxigen. Quan tenim només una mutació d'aquesta proteïna, ens anomenem heterozigots (tenim una còpia amb la mutació i una sense); si tenim les dues còpies amb una mutació, serem homozigots i la malaltia serà més severa.

Una mutació perdurable

Quan trobem mutacions que provoquen malalties que incapaciten les funcions del nostre organisme, veiem que al llarg de l'evolució aquestes mutacions desapareixen, ja que se seleccionen els trets avantatjosos. Doncs bé, en el cas de l'anèmia falciforme no va ser així: es va veure que dins la població africana, la mutació perdurava i no es perdria.

Ara possiblement us preguntareu el perquè d'aquest fet i possiblement, si no esteu molt cansats de tot el curs treballat, pensareu que alguna relació deu tenir amb la malària (ja que hem començat l'article parlant d'ella). Doncs bé, en una situació normal, quan el paràsit que causa la malària entra als glòbuls vermells, la cèl·lula comença a créixer fins que explota, alliberant al torrent sanguini més paràsits. En el cas dels portadors de la mutació de l'anèmia falciforme (heterozigots), com que la cèl·lula té una forma estranya, el paràsit no pot créixer tan bé i es dissemina menys. Per tant, la mutació té un efecte protector.

Que tingueu un bon estiu, ple de salut!

Neus Mestre i Marc Talló són biòlegs humans

RÀPID MODELELL

www.cerrajeriamodellell.com

Reparació de calçat | Duplicat de claus | Comandament de pàrquing | Obertura de portes | Claus Fichet 787, Soler, Sidese | Instal·lació, canvi i reparació de panys | Centre Tècnic SAG Seguridad i DOM | Receptors de Comandaments | Claus i comandaments per cotxes i motos

c Modolell, 57, local 4 Barcelona

DLL 16-20 h DM-DV 9-13:30 h | 17-20 h DS 10-13:30 h
DILLUNS MATÍ I DIMECRES TARDA TANCAT

nodre@nodre.com
677 17 63 93

formació a mida •
estudis qualitatius •
consultoria d'equips •
disseny de material didàctic •
cursos per educar l'escolta i la mirada •
dinamització de processos participatius •

Superservis

Supermercats des de 1945

!!Nou servei a domicili amb furgoneta!!

Les nostres botigues:

- Vallirana 21 93.368.45.71
- Major de Sarria 85 93.203.04.94
- Avinyó 11 93.317.53.91
- Aribau 156 Fruiteca 93.218.10.58

i també estem al Vallés Oriental (Parets)
Obert de dilluns a dissabte: 09:00 - 21:00h

Arribem a tot arreu: Bonanova, Monterols, Galvany, Turo Park, Farró, Putget, Sarrià....

Tenim de tot! xarcuteria, carnisseria, fruiteria, totes les seccions i departaments...

VISITI'NS

gràcies per escollir-nos

COLUMNA VERTEBRAL

DOLOR CRÓNICO CERVICAL Y LUMBAR

Las lesiones de columna: lumbalgias, hernias de disco lumbar y cervical y la artrosis de toda la columna es padecida por el 80% mundial en algún momento de su vida.

La administración de EUA de la salud (FDA) tiene en los problemas de columna, el mayor gasto de la sanidad después del cáncer.

En España y Europa en general el problema laboral de bajas y incapacidades por lesiones de columna es un grave problema económica y social.

El paciente que sufre dolores y lesiones en columna no sólo padece dolor sino disminución continua de calidad de vida.

Desde hace diez años estos problemas son muy bien atendidos y mejorados en el aspecto funcional y de dolor por tratamientos mínimamente invasivos, que evitan la cirugía, sin necesidad de baja laboral o de fracaso quirúrgico.

Dr. KIRCHNER y EQUIPO

TRATAMIENTOS

- ✱ ARTROSIS
- ✱ COLUMNA CERVICAL Y LUMBAR
- ✱ HERNIAS DISCALES
- ✱ PROTUSIONES Y LESIONES DISCALES
- ✱ SÍNDROME DEL PIRAMIDAL
- ✱ CIÁTICA Y LUMBO CIÁTICA
- ✱ TRATAMIENTOS MINIMAMENTE INVASIVOS
- ✱ RIZZOLISIS
- ✱ FACTORES DE CRECIMIENTO (PRGF)
- ✱ OZONOTERAPIA Y COLÁGENO
- ✱ LATIGAZO CERVICAL Y CONTRACTURAS

CLINICA SAGRADA FAMILIA

C/ Torras i Pujalt, 1 - BARCELONA
administracion@gabinetmedicmaresme.com
PEDIR CITA: 93 790 63 47
www.agrupacionmedica.com

ARTICLES

MOSSOS D'ESQUADRA

Canvi de cicle

► **Xavier Boned**

El Jardí de Sant Gervasi finalitza una etapa com a revista gratuïta de referència al districte i inicia una nova etapa que, segur, serà més exitosa

que la primera. Esperem poder seguir col·laborant amb *El Jardí de Sant Gervasi i Sarrià* per poder fer arribar informació d'interès a molts més ciutadans.

Vam iniciar la nostra col·laboració amb *El Jardí de Sant Gervasi* el juliol de l'any 2015. En aquella ocasió, en Jesús Mestre va fer una explicació sobre la distribució i el funcionament de la comissaria de Mossos del districte. L'article anava acompanyat d'una entrevista amb el Cap d'ABP, l'inspector Jordi Silva, que segueix al front del nostre equip, i d'uns consells de seguretat pels mesos d'estiu. L'inspector Silva destacava les dues principals problemàtiques del districte de Sarrià - Sant Gervasi: els furtis i els robatoris a l'interior de domicili. D'aquell article podem destacar algunes frases: "els Mossos han esdevingut un cos de seguretat ciutadana de proximitat", "els Mossos d'Esquadra són una policia integral", "la col·laboració del veïnat és fonamental per fer bé la nostra feina", "la seguretat comença per un mateix", "el principal problema a l'estiu són els robatoris a l'interior de domicili", "hi ha uns terrenys reservats per fer una comissaria nova al carrer dels Quatre Camins", "hi ha bona col·laboració amb la Guàrdia Urbana del districte". Tres anys després, podem mantenir qualsevol de les frases seleccionades afegint-hi que la nova comissaria ja està en fase de construcció.

Després del tret de sortida han vingut una sèrie de 32 articles o col·laboracions destinades a fer prevenció o a explicar diferents tasques realitzades pel Cos de Mossos d'Esquadra. Aquest són els temes que hem tractat durant tres anys: *L'Oficina de Relacions amb la Comunitat de Sarrià - Sant Gervasi, *Sembla que només han passat quatre dies... (10è aniv. desplegament a BCN), *Estan segurs els nostres fills a les xarxes socials? (1), *Estan segurs els nostres fills a les xarxes socials? (2), *Els ciutadans han de ser els ulls de la policia, *Els furtis i l'oci nocturn, *Prevenció del consum i tràfic de drogues, *El Dia de Les Esquadres, *Els Mossos d'Esquadra al costat de les Persones amb Discapacitat, *Els robatoris amb força a interior de domicili, *La Gent Gran són persones vulnerables, *La tornada a l'escola, *La ciutadania valora bé els Mossos d'Esquadra, *Festa dels Súpers i altres esdeveniments, *Pla Grèvol/Nadal 2016-2017, *La Violència Masclista, problema de tots, *Els delictes d'Odi i Discriminació, *Autoritzacions de menors d'edat per viatjar sols a l'estranger, *Nou Portal de Dades Obertes dels Mossos d'Esquadra, *Robatoris per estrebades des de motocicleta, *Revetlles amb precaució, *Mosso premiat per l'Associació de Veïns del Turó Parc, *Tots som Barcelona - Tots som Cambrils, *No tenim por, *Temps difícils (oportunitat, congruència, proporcionalitat), *Manifestacions i concentracions, *Pla Grèvol 2017-2018, *L'assetjament escolar; bullying i cyberbullying, *Mobile World Congress 2018, *Projecte pioner per a la seguretat de persones d'edat avançada, *Consells de seguretat per als telèfons mòbils, *Prevenir i detectar els abusos a persones amb discapacitat intel·lectual, *Consells de seguretat durant les vacances (tots aquets articles es poden consultar al web).

Gràcies per deixar-nos col·laborar i molta sort en aquesta nova etapa!

SOBRE FISIOTERÀPIA

Exercici físic a la tercera edat

► **Jordi Bertran**

L'exercici físic, a mida que ens anem fent grans, requereix seguir unes pautes quasi tant exactes com les que seguim quan ens prescriuen una medicació. Així, no fer exercici és dolent (de totes totes), però fer el que no pertoca o en excés, també.

Ninguna medicació ha demostrat els beneficis que proporciona l'exercici en la prevenció i tractament de malalties com són les malalties cardiovasculars, respiratòries, obesitat, diabetis, osteoporosis, artrosis, depressió, fragilitat i malalties neurodegeneratives com el deterior cognitiu i la demència.

La pràctica d'exercici és la intervenció més eficaç en la fragilitat per retardar la pèrdua de capacitat funcional.

Quan parlem d'exercici en persones d'edat avançada cal deixar clar que la majoria ja tenen problemes relacionats amb la mobilitat i dolor (artrosis en determinades articulacions, pèrdues de massa muscular i de flexibilitat, etc.). Això obliga a fer una valoració per part d'un professional del món de la salut que permeti programar un pla personalitzat i absolutament adaptat a cadascú.

El fisioterapeuta i el programa d'exercicis

El paper del fisioterapeuta és imprescindible. El programa d'exercici ha de ser multicomponent, de manera que hem de treballar la resistència, l'equilibri, la força i la flexibilitat, i fer-ho adaptant el programa a la persona, mai a l'inrevés.

El pla de treball ha de ser progressiu, amb augments graduals de treball tant en els aspectes de l'entrenament de força com en l'entrenament de resistència aeròbica (per entendre'ns, la capacitat de fer exercici com caminar, sense cansar-nos, tolerant cada cop recorreguts més llargs), començant amb 5-10 minuts les primeres setmanes.

La inactivitat física, que freqüentment s'associa a l'envelliment és un dels factors principals que fan que aparegui **sarcopènia**.

Què és la sarcopènia. Doncs no és res més que la pèrdua de massa muscular associada a l'envelliment, que òbviament comporta una pèrdua de força, i aquest fet és un dels principals factors del que en diem **fragilitat**.

Resumint, a mida que ens fem grans perdem capacitat física. L'aparició de dolor i altres malalties fa que augmenti la nostra inactivitat i ens provoca pèrdua de massa muscular (sarcopènia). Això, tanmateix, fa incrementar les dificultats de mobilitat i per tant entrem en un cercle viciós que provoca que quant menys ens belluguem, menys capacitat tenim de fer-ho i més fràgils ens tornem.

L'edat no ha de ser excusa per "deixar-nos", ens al contrari, amb l'ajuda d'un professional hauríem de fer-nos un pla a mida per tal de mantenir i millorar la força, equilibri, elasticitat i resistència.

Heu probat l'**Alter G?** I l'**Imoove?** I el **Tergumed?**

A **Fisiobcn**

disposem de fisioterapeutes i dels mitjans necessaris perquè un fet natural com és l'envelliment no comporti una manca de capacitat per moure'ns i seguir gaudint en plenitud de la vida.

Jordi Bertran és fisioterapeuta, fisiobcn.eu

ARQUITECTURA A SANT GERVASI

L'edifici Pidelaserra

► **Jaume de Oleza**

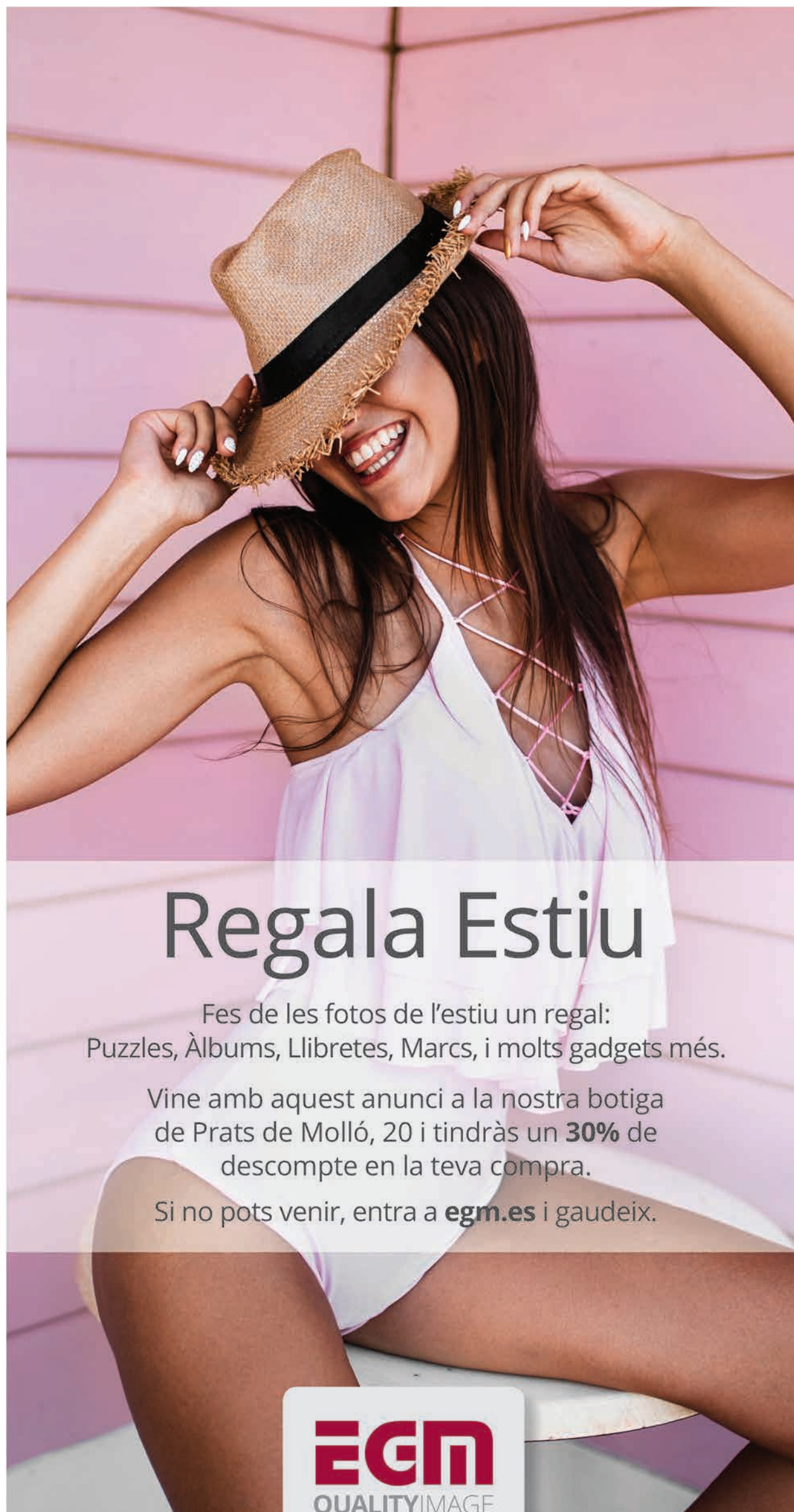
Al carrer Balmes de Barcelona a pocs metres de la cruïlla amb l'avinguda Diagonal, núm. 178, trobem un edifici d'habitatges que fa cantonada amb el carrer Comte de Salvatierra. L'edifici deu el seu nom a Mariano Pidelaserra (1877-1946), un pintor impressi-

onista molt conegut a Catalunya que va ser el promotor de la seva construcció. L'edifici data de 1935 i és obra de Ramon Puig Gairalt, un distingit arquitecte que va ser l'arquitecte municipal de l'Hospitalet de Llobregat, municipi en el qual va realitzar nombrosos projectes, germà del també arquitecte Antoni Puig i Gairalt, amb qui va realitzar diverses construccions. El pintor i l'arquitecte van ser dos artistes que van compartir una vinculació i proximitat amb les inquietuds artístiques de llavors. I gràcies a aquestes inquietuds, el promotor i l'arquitecte van dur a terme aquest edifici de tall senyorial. Un edifici que gràcies als seus balcons en cantonada de formes arrodonides, suavitza el xamfrà dels dos carrers. La seva arquitectura reflecteix una influència procedent clarament de l'estètica racionalista que regnava en aquesta època, encara que amb certs tocs de l'arquitectura noucentista. Aquesta última una estètica a la qual personalment Puig se sentia molt còmode, motiu pel qual es poden observar alguns detalls d'Art Decó. Les seves façanes estan treballades amb serigrafies i dibuixos amb clares referències a la mamposteria. Un procés molt treballat i que conjuntament amb les tribunes i els balcons així com el disseny del coronat superior de la cúpula poligonal, denoten un estil propi que pot arribar a semblar que s'aparta de l'arquitectura racionalista. No obstant això, la seva posició molt propera al moviment modern latent a l'estil del BAUHAUS, va contribuir a ser un arquitecte sensible a l'arquitectura contemporània i d'avantguarda. Els seus múltiples viatges per Europa i la seva assistència a diversos congressos d'arquitectura moderna li van ajudar a ser un coneixedor del moviment modern d'índole racionalista i expressionista.

L'edifici actua com una articulació entre els dos carrers amb la coronació a la part superior que li fa de ròtula. Una estratègia compositiva que li dona un toc de majestuositat i grandesa. Una arquitectura que té reminiscències de l'expressionisme alemany. La dolçor de les seves formes per mediació dels seus balcons realitzats amb un disseny de formes curvilínies, representa un exemple del que és una alternativa plàstica a l'estil funcionalista de l'època. Com comenta Oriol Bohigas en el seu llibre "Arquitectura i Urbanisme durant la República" en referència Ramon Puig Gairalt, "va ser l'arquitecte més destacat de la línia dubitativa avantguardista". Un bell edifici que ens trasllada més enllà del corrent moderna d'aquells anys.

Jaume de Oleza és arquitecte, www.controller.cat

Regala Estiu

Fes de les fotos de l'estiu un regal:
Puzzles, Àlbums, Llibretes, Marcs, i molts gadgets més.

Vine amb aquest anunci a la nostra botiga
de Prats de Molló, 20 i tindràs un **30%** de
descompte en la teva compra.

Si no pots venir, entra a **egm.es** i gaudeix.

EGM
QUALITYIMAGE

ARTICLES

COMUNICACIÓ

La importància del nom

► **Marta Royo Espinet**
—Ep, Joan! Què tal, com va?
—Què..., et va bé quedar per dinar dimecres?
—Sí! On sempre?
Perfecte! Fins dimecres a les dues!

Em fa il·lusió, sempre és agradable, un dinar amb en Joan. Des de fa uns anys, amb ell dono el tret de sortida a l'estiu. En Joan és economista i dirigeix un bufet d'advocats de renom.

Durant el *vermutet*, mentre esperem el primer plat amb una copa d'un bon vi de Montsant, ens posem al dia de com ha anat el curs. I amb el segon plat, ja ens posem a parlar dels nostres projectes laborals, dels actuals i dels futurs.

En Joan és una persona entusiasta que posa tots els sentits en tot allò que fa. Es deleix per explicar-me el seu nou projecte i, és clar, que li'n doni la meua opinió. Està a punt de relançar-se al mercat. Com us deia, està al capdavant d'un bufet d'advocats i ha ideat una nova eina per contactar amb el client. Una mena de consultori *online* per dubtes puntuals, senzills i concrets. Pagant un tant per consulta. Per skype o per e-mail. Un nou servei amb uns beneficis molt clars per l'usuari. Fàcil, ràpid i directe. Com sempre us dic, és ideal sempre parlar en clau de benefici: què puc fer de bé al meu usuari. No em diguis que ets graciós, fes-me riure.

Amb tot això... em pregunta per si li posaria un nom a aquest nou servei, per diferenciar-se dels que ja té. I és clar, que quin nom li posaria...

Un nom. Sembla fàcil però no ho és tant

El nom... Quan dic (o escric) aquests dos mots, un nom, em ve al cap en Carles Cuní, qui va presentar "La Nit dels Ignorants" a Catalunya Ràdio durant 9 anys. Un programa de matinada on els protagonistes eren els oients. Els donava pas amb aquell mític "El nom?" i els deixava parlar.

El nom. El *naming*, com en diem els publicitaris. *Naming* significa literalment *anomenar* en anglès. I es refereix a les tècniques per a la creació del nom d'una marca. El *naming* és part de la creació de la identitat corporativa o de marca. És el primer pas per diferenciar-te de la resta. És bàsic per qualsevol empresa gran, petita, professió lliberal, comerç o multinacional.

Tenir un bon nom pot ser la diferència entre tenir èxit o no tenir-ne.

Com ha de ser un bon nom?

Digues-lo ben alt molts cops. Evita les cacofonies o la dificultat de pronunciació. Si triomfes, la teua marca pot ser mencionada als mitjans de comunicació, entre les persones i ha de sonar bé.

Quan el diguis, que de seguida s'intueixi de què va el negoci. I, si pot ser, què n'obtindràs tu quan el consumeixis.

No genèric. Diferencia't ja en el nom. No vulguis arribar a tothom. Intenta comunicar quelcom relacionat amb el teu negociat i que arribi al teu client potencial.

Vigila amb l'efecte 2.0... No saltis lletres ni facis faltes d'ortografia. El teu nom ha de durar temps i ha de ser memorable en tots els entorns, no només en el 2.0.

Evita les inicials. Tot i que hi ha grans marques que han triomfat amb les seves sigles, la veritat és que són poc atractives i difícils de recordar. Hi ha eines que t'ajuden a trobar si el teu nom ja existeix. Pensa en la teua presència a les xarxes socials i en què el nom haurà de ser el mateix.

En el meu cas, els mots **Mosaiking Comunicació** m'han ajudat molt a explicar què faig: posar en solfa totes les peces per dur a terme una campanya. Fer el mosaic de tot.

El nom és el cor de la marca, és la mateixa imatge i reputació. Només per això no pots fer-ho malament, perquè serà el missatge més vist, llegit i escrit.

I tu, ja tens clar el nom pel teu negoci?

Marta Royo Espinet és economista i publicitària, mosaiking.com

CUINA DE CONVENT

Guisar la carn porcina

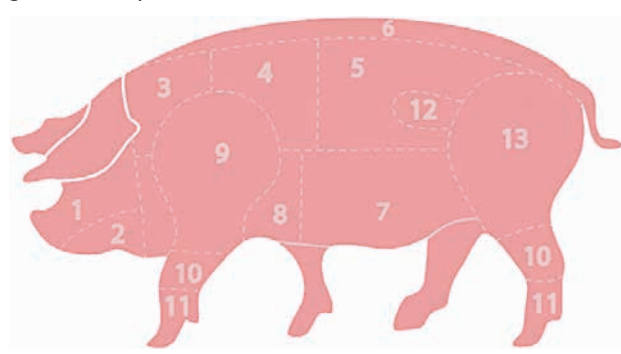
► **Fra Valentí Serra**
Als masos i convents era força corrent, abans d'entrar el període anomenat de *carnes tollendas*, és a dir, durant la Quaresma, que era un moment de l'any litúrgic en què en els dies no penitencials només es podien menjar ous i lactinins. Doncs, en aquests dies previs a la

Quaresma era força habitual, després de les matances del porc, menjar a taula els menuts i confitar-ne la carn porcina dins de tupines de terrissa amb sal, oli i llard i, més recentment, especialment a partir de la Guerra Gran (1793-1795), es maldà per conservar la carn embotida, usant les primeres "màquines" de fer botifarra que arribaren a Catalunya.

Dels menuts del porc, la menja més popular i apreciada és, encara avui, el peu i la gamba de porc. Els peus de porc es poden guisar de moltes maneres, ja que partint del bullit a la caldera es poden guisar rostits, arrebossats, coure'ls a la brasa, trinxar-los junt amb bolets i fer-ne canelons, pastar-ne excel·lents croquetes i àdhuc cuinar-los a la cassola en una mena de "mar i muntanya", tot acompanyant els peus de porc amb algun llagostí i amb tallarines de calamar. Pel que fa a les galtes de porc, una volta guisades a la cassola o al forn, en resulta un molt plat gustós, especialment si la picada i el sofregit són ben treballats, oimés si hom ho aromatitza, encara, amb orenga, serpoll o bé romani.

Pel que fa als embotits de carn porcina els entesos en gastronomia assenyalen que és una mostra molt expressiva de l'aprofitament màxim de la carn porcina. D'embotits n'hi ha una gran varietat i solen combinar amb una quantitat enorme de plats i entrants. A tall d'exemple, voldria esmentar aquells cigrons conventuals amb botifarra per a dies de carn que es preparaven així: "Per fer una bona escudella de cigrons amb botifarra, bulliràs els cigrons posats en remull el dia anterior. Després greixaràs una cassola i hi posaràs abundant ceba, tallada molt fina, que quan estigui fregida li afegiràs una mica de botifarra catalana tallada a trossos i posaràs tot seguit els cigrons, sense el brou, donant-li algunes voltes perquè agafin el gust. Després tiraràs a la cassola el brou dels cigrons, i que bullin a foc lent assaonant-ho tot amb sal i pebre. Abans de servir-ho al refetor tindràs alguns ous bullits, que tallaràs a llesques, i els posaràs a l'escudella".

La part més excel·lent del porc és, tanmateix, el pernil. A pagès, habitualment, només se'n salava un, ja que l'altre es trinxava amb la carn per a fer els millors embotits. Segurament el més prestigiós pernil és aquell que en diuen "ibèric", procedent de la cuixa del porc ibèric de raça negra, un animal sense estabular que sol pasturar en els alzinars i rouredes i que, pràcticament, només es nodreix de glans, de manera que el seu pernil esdevé molt gustós i saludable, car els seus àcids grassos insaturats redueixen el colesterol "dolent" i, a més, aporten moltes vitamines a l'organisme. Semblantment, és també molt prestigiós el pernil català "serrà", de muntanya, i els pernils aragonesos de Terol, sobretot els d'Andorra i el de Calamocha. A l'article vinent vull tractar, si a Déu plau, sobre les propietats gastronòmiques de la carn bovina.

Fra Valentí Serra de Manresa és arxiver dels caputxins

UNA PERSPECTIVA SOLIDÀRIA

L'ESS a la guingueta

► **Bernat Julià i Ruth Mellado**

La guingueta (també conegut com "xiringuitu") és un bon lloc per actualitzar els nostres coneixements d'economia social i solidària. També pot ser la gandula, sota el parasol, amb els peus vora mar... L'estiu és temps de lectura i

de reflexió i des de SSG Coopera hem cercat lectures que us poden interessar.

L'economia solidària en cent paraules, de Jordi Garcia Jané és un bon punt de partida. En pocs anys, l'ESS ha passat de ser una perfecta desconeguda a representar una realitat tangible i una esperança de futur per a molta gent. Aquest llibre pretén sistematitzar i donar a conèixer els seus conceptes clau i les entitats referents a través de cent paraules. S'hi defineixen, doncs, termes com «autogestió», «consum responsable», «cures», «sobirania alimentària», «municipalització participativa» o «cooperativisme de plataforma», però també entitats concretes com Mondragon, Som Energia, Seikatsu Club o la Xarxa d'Economia Solidària.

Ciutats cooperatives, de Iván Miró i Acedo somia una altra ciutat, al servei del bé comú. Que no expulsa les classes populars sinó que les acull i transforma, perquè produeix i redistribueix equitativament la riquesa social. Una ciutat que afronta les necessitats econòmiques, socials i culturals dels i les seves habitants. Que suprimeix les desigualtats de classe, gènere, origen, opció sexual o racistes. Una ciutat per la vida: cooperativa, ecològica, solidària, feminista. La Ciutat Comuna.

Cómo cambiar el mundo con tu dinero, de Xavi Teis planteja la contradicció de desaprovar l'actuació dels bancs i, en canvi, donar-los els nostres diners sense saber en què els inverteixen i els utilitzen. El llibre explica el sistema financer i desvetlla algunes perversions del mateix: l'especulació financera, les agències de qualificació, els paradisos fiscals, l'evasió fiscal, etc. A més, ens presenta una altra nova forma de fer finances: les ètiques, que exerceixen la seva activitat amb valors i posant les persones en el centre de l'activitat i que tenen com a objectiu la transformació social.

El darrer llibre que recomanem i que es pot anar fullejant articles és **Esmolem les eines. Debats de l'Economia Solidària per a la Transformació Social**, i repassa continguts oferts a la primera Escola d'Estiu de la Xarxa d'Economia Solidària de Catalunya des del punt de vista de diferents autors, tots ells vinculats al món de l'ESS.

Però hi ha espais, a part de llibres, que conviden a pensar i a aprendre i aquests espais són les llibreries, i, com sempre, les de barri són les millors. A Sarrià comptem amb A peu de pàgina o la Llibreria Hernandez i a Sant Gervasi amb la Casa Usher, entre moltes d'altres. D'altra banda, La Llibreria, la fira d'idees i llibres radicals, és un aparador de projectes cooperatius barcelonins del món del llibre com per exemple: Synusia, La Carbonera, RocaGuinarda, La Caníbal o La Ciutat Invisible. A més, ofereix al seu web un llistat d'editorials cooperatives amb grans històries d'èxit d'emprenedoria col·lectiva com Tigre de Paper, Pol·len Edicions, Icària Editorial, Comanegra, Inkreadable Books, Col·lectiu Bauma, Arcàdia i molts altres exemples. A llibreria.cat podreu trobar totes les editorials i projectes que us hem citat, així com altres referències bibliogràfiques o els resums de les xerrades i sessions que s'hi han anat fent any rere any.

Bernat Julià i Ruth Mellado, tècnics del projecte SSG Coopera: sarrisantgervasiess.com

Oie... Atrevete!

PIDE TU CITA
93 114 66 89

FINANCIAMOS TU
TRATAMIENTO

OiE!
ODONTOLOGIA
INTEGRAL ESTÉTICA

CLÍNICA DENTAL
URIBE ECHEVARRÍA

www.oiedental.net

C/ de Sant Gervasi de Cassoles, 49 Bajos 08022 Barcelona

[f @oiebarcelona](#) [oie.dental](#)

ABOGADOS SUMARROCA LEGAL

- ◆ ACCIDENTES DE TRÁFICO
- ◆ INCAPACIDAD CIVIL
- ◆ HERENCIAS
- ◆ HIPOTECAS: INVERSA, IRPH, CLÁUSULA SUELO
- ◆ CAÍDAS EN VÍA PÚBLICA
- ◆ NEGLIGENCIAS MÉDICAS
- ◆ DIVORCIOS Y FAMILIA
- ◆ EXONERACIÓN DE DEUDAS:
CONCURSO DE PERSONA FÍSICA
- ◆ DEFENSA PENAL

Visitas a concertar

Calle Balmes, 297, 3-2-A 08006 Barcelona Tel. 93 209 55 63 info@sumarrocalegal.com

POLÍTICA DE BARRI

Pla de Mobilitat

Preguntes als partits polítics sobre l'actualitat del barri

Carme Rocamora (@CarmeCRS)

Aquests dies s'ha presentat als consells de barri el Pla de Mobilitat del Districte, en el que es prioritza el fer una ciutat per a les persones i treure els vehicles privats de la ciutat, fet que suposaria més zones verdes i pacificació de carrers. Les queixes dels veïns respecte a la proposta han anat sobretot en la línia de reclamar primer una millora del transport públic i després treure el vehicle privat. La idea de les 'superilles', tampoc ha estat massa ben rebuda, possiblement per la fama que es va guanyar la del Poble-nou en els seus inicis. Què en pensem els consellers?

El carrer de Modolell ©Javier Sardiá

Pol Lloró

Un cop tancada la ronda de consells de barri del districte de Sarrià

– Sant Gervasi on s'ha presentat el **Pla de mobilitat** del districte, arriba el moment del balanç. Malauradament des del Grup Municipal Demòcrata n'hem de fer una valoració negativa, ja que el pla no ha comptat amb el procés participatiu necessari ni tampoc dóna resposta concreta als principals problemes de mobilitat del districte. Entre moltes altres qüestions, seguim sense conèixer com quedaran els sentits de circulació del tram superior del carrer Balmes, tampoc s'ha rebut cap proposta per solucionar els problemes de mobilitat de la zona sud de Galvany, com el bus de barri, ni sabem quines mesures es prendran per resoldre la problemàtica que hi ha al districte amb l'aparcament de motos. Només ha fet falta assistir a les sis sessions dels consells de barri (per cert, el regidor Asens no n'ha assistit a cap) per copsar el descontentament dels veïns amb el pla de mobilitat presentat.

Oscar Ramírez

Als diferents consells de barri del districte s'està presentant el Pla de

Mobilitat de Sarrià-Sant Gervasi amb l'objectiu d'assolir una mobilitat segura, sostenible, equitativa i eficient.

Malgrat compartir els objectius del Pla de Mobilitat, aquest recupera un model de mobilitat i urbanisme basat en les premisses del Pla de Mobilitat Urbana 2013-2018, al que des del Grup Municipal del PP en el seu dia no vam donar el nostre suport perquè consideràvem que es tractava d'un model que es traduirà en la reducció substancial de la capacitat viària i que tindrà com a resultat la congestió del trànsit, així com conseqüències negatives en els indicadors ambientals de la ciutat.

A més, entenem que és un model clarament contrari a la mobilitat privada, que magnifica les externalitats negatives dels cotxes i les motos, però que en cap cas ha tingut en compte els aspectes positius que aporten a la ciutat, entre els quals destaquem: la competitivitat, l'autonomia i la flexibilitat que aporta a la mobilitat i als ciutadans

Pedro Miret

"Ens fiquen un *trolleybus* en un carrer estret, els carrils bici són autèntiques eta-

pes pirinenques del Tour de França, criminalitzen el vehicle privat i no tots tenim un Cayenne ni volem un carril Cayenne, necessitem autobusos de barri, el Govern no ens escolta...". Aquestes paraules, que són de veïns, les compartim també nosaltres, el Grup de Ciutadans al districte.

Apostem totalment per un servei públic de transports eficaç i de qualitat, apostem per la major freqüència de les línies, sobretot en els horaris d'entrada i sortida de col·legis, i que puguin arribar a tots els racons del districte (i de la ciutat), necessitem majors inversions i la finalització de la L9 del metro. Apostem també pels vehicles nets, també per les bicicletes (però no de forma indiscriminada i amb poca lògica), pels nous sistemes de transport que sorgeixen contínuament...

Però tot això comptant sempre amb la complicitat i el consens dels veïns. No es pot ni s'ha de governar sense escoltar. Preveiem una tardor calenta i "congestionada".

Guillem Casal

El principal responsable dels ni-

vells de contaminació és el trànsit i cal regular-lo, millorar la mobilitat i potenciar el transport públic. També el petit comerç del districte es veuria afavorit per unes àrees menys denses i més caminables. En aquest sentit, ens sembla bé generar àrees de centralitat, però agrairíem concreció. Ens sembla bé que a Galvany es pensi en els entorns del Mercat, però si té visió de futur també ho hauria de fer amb espais com Can Ferrer. Compartim l'anàlisi que no pot ser que carrers com Madrazo, Pàdua, Ballester o Escipió siguin carrers *bypass*, però cal concretar què s'hi farà. Entenem, també, que els entorns del Parc del Putxet cal que es repensin, i cal situar l'espai de Manacor 1, com a àrea central del barri. Així, com al barri de la Bonanova, tot i que evidentment ens sembla bé que es plantegi fer-ho al Mercat de Sant Gervasi, entenem que hi manca la connexió amb la Biblioteca Joan Maragall i Vil·la Floridà, on els tres espais (amb les places properes) haurien de servir de zona de trobada, de comerç de proximitat i teixit veïnal. Per últim, cal lamentar que malgrat es comenta que cal connectar els equipaments, no es concreta en un bus del barri que connecti Galvany i el Farró amb el CAP Adrià.

Joan Manel del Lla-

no, BeC

A Sarrià - Sant Gervasi la mobilitat en vehicles motoritzats privats representa el 36% dels desplaçaments, a la ciutat, el 26%; i hi ha un excessiu trànsit en els entorns escolars. Així mateix, Barcelona supera els límits de contaminació atmosfèrica que marquen l'OMS i la UE, i correm el risc de rebre sancions europees per aquest fet, perquè la ciutadania, sobretot gent gran i infants, en pateix greument i directa les conseqüències. Aquestes i altres raons ens han impulsat a redactar per primer cop el pla de mobilitat del districte, mesura prioritària del nostre govern emmarcada en el pla de mobilitat de ciutat. És fruit d'un intens treball col·lectiu, en què trobar l'equilibri entre les línies generals del pla de ciutat i totes les valuoses aportacions/demandes veïnals ha estat tot un repte. Es tracta d'una eina indispensable per guiar l'estratègia futura de mobilitat al districte, afrontar les situacions descrites amb les màximes garanties i avançar cap a un districte més saludable i sostenible..

Tot a punt?

COLÒNIA GÜELL

TERMES ROMANES DE SANT BOI

sortim!

+100

propostes a escollir

BITLLET + ACTIVITAT

FGC Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

CATALUNYA

Diputació de Barcelona

TURIS TREN

ESCAPADES LÚDIQUES AMB FGC

PUTXET

Festa Major del Putxet

Diablers a Lesseps ©Pere Ancochea

► El Jardí

Entre els dijous 7 i el diumenge 10 de juny s'ha celebrat la Festa Major del Putxet, una festa de barri molt autèntica, organitzada per l'Associació de Veïns i Amics del Putxet. La festa va començar amb la cantada d'Havaneres al Mirador dels Jardins de Mercè Rodoreda, en un agradable vespre el divendres 8. Un altre moment destacat va ser el del Vermut&Jazz als jardins modernistes de Portolà, amb una acurada interpretació de la Sabina Wuit Trio. Però segurament l'acte que va reunir més gent va ser la Rua de Tabalers a la Ronda del Mig, entre Balmes i la plaça Lesseps, a càrrec del grup Tim-

balys, que va acabar amb els Focs d'Artificis Estàtics, a càrrec de la colla de Diablers de Sarrià, a les escales de la parròquia de Lesseps. Va ser un acte molt vistós i que va fer gaudir a la nombrosa concurrència. Després d'un seguit de jocs i balls, els diablers van cremar un espectacular castell de focs.

Com també és habitual, a la nit hi va haver el sopar i el ball de Festa Major al Parc del Putxet. I la festa va acabar amb el magnífic concert de guitarra clàssica amb Mario Cuéllar i Montse Mitjans, a la plaça de Marià Manent. Finalment, la pluja no va fer la guita i es van poder fer totes les activitats previstes.

CLÍNICA DEL DOLOR

HOSPITAL EL PILAR (CLINICA DEL PILAR)
quirónsalud
 La salud persona a persona

DOLOR LUMBAR

El dolor lumbar o lumbalgia, hace referencia al dolor de la zona lumbar (baja) de la espalda, siendo una sensación circunscrita a la columna vertebral o áreas próximas, que impide la movilidad normal.

La lumbalgia es muy frecuente y es una de las principales causas de consulta médica; no en vano la padece en algún momento de la vida entre el 65-80% de las personas.

Se denomina lumbalgia **aguda** si dura menos de 3 meses, y **crónica** a partir de éste límite temporal, acompañándose de intolerancia al esfuerzo, con o sin afectación de las piernas. La sensación dolorosa puede centrarse exclusivamente en la región lumbar, o incluir una o ambas piernas. Se habla entonces de **síndrome lumbar** al dolor que se acompaña de una contractura de los músculos paravertebrales (situados a ambos lados de la columna), con afectación de la mayoría de los movimientos de la columna (flexión, extensión y rotación). Hablamos de **síndrome radicular o lumbociática**, cuando el dolor se irradia a una o a las dos piernas,

siguiendo el trayecto del nervio ciático, afectando la sensibilidad o la fuerza de las mismas.

Para diagnosticar todas estas enfermedades contamos con la ayuda de las técnicas de imagen, mediante radiografías simples,

Tomografía Computarizada (TC), Resonancia Magnética (RM) y Gammagrafía ósea y de pruebas electrofisiológicas como la Electromiografía (EMG) y los Potenciales Evocados (PE) que nos muestran el estado de los nervios y de las vías nerviosas.

Tratamientos en nuestro centro mediante:

- Bloqueos o infiltraciones de nervios
- Radiofrecuencia o Rizolisis
- Ozonoterapia
- Acupuntura y Electroacupuntura
- Iontoforesis
- Vertebroplastia o Cifoplastia

Dr. C. de Barutell Dr. F. Domingo

TRABAJAMOS CON LAS PRINCIPALES MUTUAS

REPORTATGE: MOVIMENTS DELS PENSIONISTES

Neix 'Pensionistes per la República de Sarrià – Sant Gervasi'

► **Carme Rocamora** (@CarmeCRS)

"La lluita per les pensions justes s'ha d'emmarcar en un context de lluita per les llibertats democràtiques i per l'assoliment d'una República social, justa i feminista". Aquesta és una de les motivacions que explica el perquè del naixement de 'Pensionistes per la República de Sarrià – Sant Gervasi': la necessitat de defensar les pensions pensant-les i treballant-les en clau de república. Ho explicaven el passat 14 de juny una vintena de veïns a la plaça Joaquim Folguera, on es va presentar la plataforma.

A l'acte de presentació els assistents van mantenir un debat amb un convidat amb una llarga trajectòria per la lluita i la conquesta dels drets socials: Alfredo Biezobas, advocat i històric sindicalista de Comissions Obreres. Biezobas va explicar fil per randa el sistema de pensions actual amb la intenció de detectar les mancances o bé les coses bones per extreure-les i aplicar-les en un nou sistema de pensions.

Amb aquest debat i la posterior presentació dels pensionistes, el grup va deixar clar que el seu objectiu és que "quan hi hagi el procés constituent en marxa", hi hagi una plataforma ben articulada per defensar els criteris de com hauran de ser les pensions a la república, tasca que ja estan practicant des dels CDRs, on fan les reivindicacions.

Els membres del grup s'autodefineixen com "solidaris i integradors" i és per això que no descarten col·laborar amb altres institucions que lluiten pels drets socials. També defensen la lluita per unes pensions dignes amb perspectiva de gènere, conscients del sostre de salaris i pensions que discrimina a les dones.

Pel que fa a propostes, plantegen que les pensions vagin a càrrec dels pressupostos generals. També que la pensió mínima sigui igual al salari interprofessional i que la jubilació sigui als 65 anys. La plataforma s'oposa als plans privats de pensions atès que "són una manera d'enriquir els bancs, destruir el sistema públic de pensions i beneficiar les mateixes estructures d'Estat que es volen combatre". Així mateix, es mostren crítics amb les pensions defensades per UGT i les CCOO, que titllen d'igual als partits del "règim del 78".

Fotografia: Carme Rocamora

Domiciano Sandoval, portaveu de la Marea Pensionista

"S'ha fet tot el possible per destruir el sistema de pensions"

► **Juanjo Compaire**

Parlem amb Domiciano a la seu de l'associació de veïns de Clot-Camp de l'Arpa, bressol de la Marea. Ell és un vell lluitador, ara implicat en aquesta lluita.

Com va sorgir la idea?

La Marea va sorgir arran de la congelació de les pensions que va fer el govern de Rajoy, contràriament al que ell havia promès a la campanya electoral, els anys de crisi. Significava una pèrdua important de poder adquisitiu. Un col·lectiu d'advocats, el Col·lectiu Ronda, que ens assessora, creien que aquesta congelació era inconstitucional. Ells van organitzar una reclamació davant de la Seguretat Social. Tan sols a Barcelona se'n va presentar unes 10.000 demandes. Així el 2013 va sorgir un grup de persones (concretament a l'Associació de Veïns del Clot i el Centre Social de Sants, on procedia del moviment 15M i dels anomenats "iaioflautes"). Intuíem que l'atac al sistema públic de pensions aniria en augment. De tot això va sorgir la "Marea pensionista", com llavors hi havia altres "marees" (la blanca de la sanitat, la verda de l'educació...).

Com enfoqueu la reforma del sistema públic de pensions?

El sistema públic de pensions espanyol és entre el millor que hi ha al món. És un sistema de repartiment, basat en la solidaritat intergeneracional. Aquells que treballen estan pagant les pensions d'aquells que han acabat el seu recorregut laboral. Aquest sistema és ideal, però sempre que hi hagi treball de qualitat i no massa atur.

Ara el sistema es ressent des de la creació el 1995 del "Pacte de Toledo". Fins llavors els pressupostos de l'Estat acudien en ajut de les pensions si calia; des de llavors ja no: les pensions tan sols es pagaran amb les cotitzacions socials.

A més, començava la desindustrialització (l'anomenada "reconversió industrial"), cosa que significava la destrucció dels millors treballs, els més ben pagats. Això va afectar negativa-

© Juanjo Compaire

ment els salaris, la contractació i la negociació col·lectiva. Les diferents reformes laborals encara agreugen més aquesta situació. La darrera reforma laboral ens porta a l'esclavisme del segle XXI, amb nois que cobren 700 - 800 € i contractes per dies o setmanes, sense parlar dels "falsos autònoms" que cotitzen el mínim. El PP mentrestant ha acabat amb la guardiola de les pensions, creada des del "Pacte de Toledo" per a èpoques de crisi.

Per què es fa això?

Perquè hi ha instruccions del Fons Monetari Internacional i del Banc Mundial que insisteixen que els plans públics de pensions s'han de reduir per tal de facilitar l'entrada de les entitats financeres. Com no gosen plantejar-lo de forma clara, van reduint els fons públics per forçar que la gent (la gent que tingui capacitat econòmica, per descomptat) passi als fons privats. Però en un país on els salaris s'han reduït al mínim, qui té poder adquisitiu per obrir aquests plans?

I a més, hi ha l'anul·lació de l'assistència a la gent gran, la llei de dependència sense diners...

Això és pur capitalisme. El capitalisme entra allà on veu possibilitats de fer negoci: en el nostre cas, sanitat, dependència i pensions. És clar, el sistema públic de pensions mou 144.000 milions €, el 40% dels pressupostos. És

el major factor de repartiment i també d'estabilitat social. Durant l'anomenada "crisi" (que no ha estat tal) les pensions han servit de matalàs social que possiblement ha aturat una revolta. Pensionistes que han ajudat fills, néts, pagant guarderies, hipoteques...

Però hi ha un problema demogràfic...

Augmenta l'edat mitjana dels ciutadans, però augmenta encara més la productivitat. Cada cop es produeix més amb menys gent, degut a la robotització. On va aquest excés de productivitat?

Les pensions del país són baixes...

La pensió mitjana és de 932€. I la carta social europea indica un mínim vital de 1084€. Més d'un 1'8 milions de pensions estan per sota del llindar de pobresa (635€), especialment les dones.

El sistema té dèficit...

Els drets dels ciutadans tenen dèficit? Han fet que el sistema no tingui ingressos i ara han de demanar crèdits al Tresor Públic. I així estan intentant que la gent assumeixi que li poden abaixar la pensió, cosa que és una mentida perversa. Manipulen el llenguatge. Si volen solucionar el problema, en comptes de reduir impostos (retallant serveis socials) potser el que cal fer és una reforma fiscal. Mira, Itàlia inverteix en pensions un 14% del PIB; França, un 13%; nosaltres, un 11,5%. Per tant, tenim marge.

I l'esclatxa de pensions de les dones?

No té nom. A les dones les hem discriminat al llarg de molts anys. Si en el treball l'esclatxa de gènere és del 22%, en la jubilació la diferència és de 37%. La dona que per cuidar els seus fills o els malalts, etc ha hagut de deixar de treballar, s'ha incorporat més tard al mercat de treball i ha hagut d'agafar feines a temps parcial i menys remunerades, es troba en el moment de la jubilació encara més castigada. I això és una injustícia tan gran! Cal solucionar-ho. Per tant, nosaltres no ens acontentem amb la pujada de l'IPC. Anem molt més enllà.●

ANTIGÜEDADES
SAN FRANCISCO

932 936 278
607 268 428

COMPREM ANTIGUITATS

ESCULTURA - PINTURA - COBERTERIES - JOCS DE CAFÉ - ART RELIGIÓS - ETC.

FEM VALORACIONS PER HERÈNCIES I
BUIDAR PISOS
PASSEM A DOMICILI

SERIETAT I PROFESSIONALITAT

Crònica de la Festa Major 2018

Diada castellera. ©Juanjo Compaire

dissabte 9: Pregó

► M. Antònia Font Fernández

La sala d'exposicions de la Biblioteca Joan Maragall va esdevenir el marc de la Festa Major de Sant Gervasi d'enguany. En un entorn més recollit del que hauria estat desitjable, el nou president de l'Associació de Veïns, va donar relleu al caràcter antropològic de les festes majors. Es veu que el carrer Berlinès va ser el més premiat a l'època en què s'engalanaven carrers, i que dues generacions enrere hi havia una tradició de sardanes molt potent.

El va seguir el president de Barnavasi, Salvador Albuxec, que va relatar els orígens de la veneració a la Mare de Déu de la Bonanova (originàriament, Bona Nova), en un entorn eminentment camperol i a dues hores amb carro del que era Barcelona aleshores.

Finalment va parlar Jordi Martí, regidor del districte, que va insistir a difondre una celebració on tot gervasienc hi pot trobar el seu lloc.

Mentre que la biblioteca era plena d'estudiants lluitant per fer-se un bon futur (és època d'exàmens...), és de lamentar que a la sala d'exposicions hi hagués tan poca afluència: els gervasiencs hauríem de reflexionar sobre quin valor atorguem al caliu veïnal.

diumenge 10: Fem pinya!

► Juanjo Compaire

Matí de Festa Major a la Plaça de la Bonanova. Gent que surt de Missa o que passeja fent temps per fer el vermut. 3 colles castelleres s'han reunit a la Plaça. Curiosament dues d'elles amb dones com a cap de colla: Mariona Corominas, del castell de Cerdanyola i Olga Godó, dels castells de Sarrià. I és que la normalització de la incorporació de dones a les colles castelleres és imparable. Tant és així que moltes (i també bastants nois) porten un mocador lila amb la llegenda "Pit i ovaris", versió civilitzada del tradicional i masclista "Pit i collons". La tercera colla és la Jove de Barcelona. Val a dir que les tres colles han col·laborat entre sí i hem vist a la pinya barrejades les camises blanques de Sarrià (colla encara no "batejada") amb les granes de la Jove i les verdes de la gent de Cerdanyola. Un matí primaveral que anuncia l'estiu pròxim en què hem pogut gaudir d'esplèndids castells de 7 en diverses modalitats (per exemple,

un 5 de 7 aixecat per dins executat amb elegància per la colla Jove).

Avui era l'oportunitat per als castellers de Sarrià de treure's la camisa blanca de colla en formació. No ho van aconseguir aquest dia però sí la setmana següent: el dissabte 16 de juny, a l'actuació Àngela Roca de Gavà, i acompanyats dels Castellers de Gavà i Castellers de l'Adroc, la nova colla sarrianenca va alçar per primera vegada en una diada el P4, 4d6, 3d6a, 3d6, P4. Podrà tornar a lluir la camisa de color bordeus, amb el seu lema: "Fem pinya, fem vila!"

©Marta Trius

dijous 14: Jazz i botifarra

► Marta Trius

Les festes de Sant Gervasi uneixen i reuneixen a la gent del barri i a molts que no ho són però que, any rere any, gaudeixen de les activitats que s'organitzen. Entre la calor de l'estiu que ja començava a notar-se i les ganes de sentir bona música, el passat 14 de juny es va celebrar per vigèsima primera vegada a la plaça Frederic Soler la festa de la botifarra, una festa que no solament convida a sopar a l'aire lliure, sinó que crida a viure l'essència del jazz de la mà de Luky Guri i Sextet Dixieland Band.

En aquesta ocasió el repertori va ser molt variat: van interpretar alguns dels millors estàndards nord-americans que combinaven amb temes més personals, que formen un tot musical d'alt nivell. Cançons com la tan coneguda *My way* interpretada en solitari al piano per Luky Guri, o l'havanera *El Meu Avi* amb la qual molts dels presents van vibrar en recordar les nits d'estiu entre amics. Si a aquest repertori afegim l'himne gospel per excel·lència *When the Saints Go Marching In* o l'himne (valgui la redundància) del Barça versionat amb tocs de jazz, pràcticament no queda res al tinter.

La banda frueix tocant i donant-ho tot a les festes de Sant Gervasi i els que vam

gaudir de l'actuació així ho vam sentir, el mateix Luky Guri ho ha dit en més d'una ocasió: "el jazz amb botifarra és un gran invent, un invent cívic que em permet retrobar-me amb els amics del Sextet Dixieland Band". La complicitat entre ells es pot palpar. Un grup que ara s'ajunta molt de tant en tant però, quan ho fa, fascinen.

©Comissió de Festes

divendres 15: Homenatge

► El Jardí

Ahir divendres va tenir lloc als Jardins de Vil·la Florida, la tradicional Nit de l'Homenatge, on es distingeix a veïns, empreses i entitats del barri. Enguany no hi ha cap persona com a protagonista, ja que és va fer un homenatge especial al Tramvia Blau de l'avinguda del Tibidabo que, com es ben conegut, està aturat per obres de reforma o remodelació. Es distingí especialment a un dels conductors del vehicle. També es va fer homenatge a l'Escola Decroly i a la Ferreteria Peña, del carrer Teodora Lamadrid.

Com és habitual, la vetllada va ser molt concorreguda i, a més del regidor Jaume Asens, hi va anar Neus Munté, candidata per Barcelona del Grup Municipal Demòcrata a les eleccions municipals de 2019.

©Juanjo Compaire

dissabte 16: La Nit Màgica

► El Jardí

La Festa Major de Sant Gervasi es va acabar amb la tradicional Nit Màgica de la Bonanova. Els balls country van amanitzar l'ambient de la plaça, on la Comissió de Festes preparava una gran fideuà. Finalment, amb l'arribada de la nit, és va encendre una de les principals atraccions de la Festa, el castell de focs que sembla brollar de dins de la parròquia. Fins l'any vinent!

LA GENT AL CARRER DIU...

Sobre la Festa Major

► Juanjo Compaire

Hem preguntat a la gent present a la plaça Bonanova durant la "Nit màgica" (dissabte 16 de juny). Volíem saber com veuen la nostra Festa Major. Les preguntes que els hem plantejat són:

—Quina valoració feu dels actes de la Festa Major d'aquest any? Quins actes valoreu millor i per què? I aquells que no us agraden, perquè?
—Quins actes us agradaria que s'inclouessin de cara als anys futurs?

Lourdes, jubilada.

—Només he vist l'acte d'avui. Però recordo un any que van sortir uns com "La Trinca". I l'any passat no es va poder fer

res perquè plovia.

—Un espectacle còmic o musical (com aquell de "La Trinca") que ens agradi a tots, tant a la gent gran com als joves.

Alexandra, advocada.

—Em semblen molt bé. El que passa és que caldria que vingués més gent.

—No sé, potser més activitats infantils.

Albert Vilarrubí, jubilat.

—Nosaltres venim cada any a veure el castell de focs, que és molt maco i molt ben fet. Venim a gaudir de la festa i a sopar.

—Sóc molt amant de la música i voldria que vingués un conjunt amb cara i ulls. Fa uns quants anys que només fan això (música country, que és la que està sonant). M'agradaria un conjunt de música de ball.

Deborah García, administrativa.

—Hem trobat a faltar moltes coses. Hem anat a Sarrià, on hi havia una mostra de comerç, i allà hi

ha més activitat que aquí.

—Més activitats pròpies de Festa Major: gegants, correfoc, batucada, etc. D'uns anys cap aquí ha baixat molt el nivell de les activitats.

Òscar, informàtic.

—No en tinc una idea gaire completa. És el primer cop que vinc a una activitat aquest any. —Més activitats per als

nens el cap de setmana. Entre setmana és més difícil de compaginar-ho. El cap de setmana passat hi havia els castellers i era diferent. Ara mateix aquí hi ha molts nens i no hi ha res per a ells. És veritat que durant la setmana hi ha hagut activitats, com ara els pallassos, però per als pares era més difícil de compaginar.

EXPLORAR EL JARDÍ

Jardins de la plaça Lesseps i de la plaça Ventura Gassol

Maria Josep Tort

La plaça Lesseps se situa en la confluència entre els barris de la Vila de Gràcia, la Salut, Vallcarca i el Putxet. Antigament en aquest indret confluien rieres i camins rurals que es van convertir progressivament en carrers urbanitzats que van facilitar la connexió entre els diferents nuclis de població.

Amb la construcció de la ronda del Mig, la plaça Lesseps es va convertir en un punt de connexió viària de primera magnitud. Darrere de l'església dels Josepets de Gràcia, se situa el curiós jardí de la plaça de Ventura Gassol dedicada al cèlebre poeta i polític català Bonaventura Gassol i Rovira.

Jardins de la plaça Lesseps

A primer cop d'ull, la darrera remodelació de la plaça Lesseps no em va satisfer gaire, Avui, passats uns anys, m'he retrobat amb una plaça amable i atractiva, pensada pels vianants, malgrat el complex nus viari que inevitablement no podem esborrar del mapa.

El conjunt de la vegetació de la plaça, inaugurada l'any 2009, ha crescut ostensiblement i, l'aspecte inicial de "plaça dura", tan esmenada pels veïns, esdevé avui una altra realitat. Les capçades florides del conjunt d'acàcies que hi habiten, han deixat abundants catifes de flors grogues als vorals dels parterres i el conjunt del fullatge dels gairebé 300 arbres plantats genera una ombra immillorable que permet protegir-nos de la intensa xafogor estiuenca. La vegetació ho arregla tot.

La urbanització de la plaça, dividida pel vial de superfície de la ronda del Mig, s'estructura en un seguit de parterres entre els quals discorren camins d'accés, àrees de descans, un parc infantil i un amfiteatre. El projecte es completa amb unes gegantines estructures decoratives. Un cub immens de

Fotografies: M. Josep Tort

La cotorra de Kramer

► Enric Capdevila

La cotorra de Kramer (*Psittacula krameri*) és originària de l'Àfrica central i l'Índia. La població barcelonina prové majoritàriament de la variant asiàtica, a partir d'individus criats i seleccionats en captivitat. És una espècie en expansió, els primers exemplars es van veure l'any 1976 i ara es calcula que hi ha unes 170 parelles; a diferència d'altres ciutats europees, on és el psitacíid majoritari, a Barcelona està molt per sota de la cotorreta de pit gris (*Myiopsitta monachus*), que sobrepassa els 5.000 individus. A la ciutat els seus nuclis de reproducció es troben sobretot a la franja costanera i algun niu a Sarrià, tot i que es pot observar arreu del nucli urbà desplaçant-se per menjar o dormir. Té tendència a ajocar-se en dormidors comunals, fet que s'aprofita per a censar-les; al dormidor del parc de la Ciutadella, s'han arribat a comptabilitzar fins a 200 individus. Aquesta espècie invasora encara no està considerada com amenaça a Barcelona, però la seva adaptabilitat i agressivitat, té un impacte en el territori que cal mesurar: desplaça nius d'altres animals com rat penats o xoriguers, devora els brots verds o ataca els conreus propers a la ciutat, és un ocell gregari molt sorollós... La cotorra de Kramer té un plomatge d'un verd molt vistós, els mascles adults tenen un collaret fi vermell, a diferència de les femelles o els individus immadurs, que o bé no en tenen o bé el presenten d'un color gris pàl·lid; alguns exemplars tenen variacions de color blau o groc, que són mutacions obtingudes amb ocells en captivitat. Dita: *Xerraire com una cotorra*

A - Passeig d'acàcies a la plaça Lesseps

B - Font circular i arbre del gènere *Parquinsonia* a la plaça Lesseps.

C - Bellaombres a la plaça Ventura Gassol

D - Bellaombra singular davant de la Biblioteca Jaume Fuster

28 m d'alçada, unes jardineres aèries, una petita font circular i un aqüeducte que travessa la plaça de nord a sud i que desguassa en forma de cascada en un petit estany. Aquest element està inspirat en el canal de Suez, l'obra d'enginyeria que va donar prestigi al seu valedor Ferdinand Lesseps.

Els jardins situats sota la ronda presenten un notable conjunt d'arbres constituïts per espècies majorment ornamentals com les acàcies (*Acacia* sp.), les xicandres d'espectacular floració violàcia (*Jacaranda mimosifolia*), les pruneres de fulles morades (*Prunus* sp.), les parkinsonies de troncs verds fins que envelleixen (*Parkinsonia* sp.) i algunes palmeres del gènere *Washingtonia*.

Per sobre la ronda del mig s'entén un espai de passeig amb un únic parterre constituït majorment per acàcies, ginkgos (*Ginkgo biloba*) i algunes palmeres. Davant de la biblioteca Joan Fuster i al costat de l'avinguda de la República Argentina s'arreglaren un conjunt d'acàcies i magnòlies (*Magnolia grandiflora*) i al final trobem un arbre solitari de grans dimensions i espectacular estructura. Es tracta d'un bellaombra (*Phytolacca dioica*) o ombú. L'exemplar és majestuós, té un tronc corpulent amb una capçada molt frondosa i bastant irregular. Sota aquesta preciosa cúpula arbòria se'ns descobreix la complexa i impressionant estructura del brancatge.

La plaça de Ventura Gassol

Està situada sota el carrer Pàdua, entre l'avinguda República Argentina i el carrer d'Homer. És una petita plaça reurbanitzada l'any 2010, que està enquistada entre un edifici residencial i una paret mitgera. No és especialment bonica, però la presència de cinc arbres de l'espècie Bellaombra amb les seves denses capçades li confereix un aspecte frondós al jardí. Cal destacar també la presència d'un xiprer,

dues palmeres washingtonia i un còcul (*Cocculus laurifolius*), una espècie originària de la Xina i el Japó que es caracteritza per les seves fulles lanceolades i lluent amb tres nervis principals especialment vistosos. Un conjunt de 9 àlbers (*Populus alba*) alineats al marge del jardí, amb les seves escorces blanquinoses delimiten l'espai.

L'ombú o bellaombra (*Phytolacca dioica*)

Aquest impressionant arbre, és de fet, una planta herbàcia gegantina. Estructuralment el seu tronc té un creixement anòmal. És molt carnós, de consistència lleugera i esponjosa i no té anells de creixement, la qual cosa el situa en la classificació, com una herba de gran port. Presenta una copa densa i arrodonida, sovint bastant irregular. El tronc s'eixampla a la base i deixa visibles gruixudes i agressives arrels que poden fer malbé construccions properes a l'arbre. És una espècie de ràpid creixement i pot viure en sòls molt pobres en nutrients i en climes força secs.

És originari d'Amèrica del sud i s'ha plantat en moltes places i carrers de tots els països càlids per la magnífica ombra que projecta la seva espectacular capçada.

Les llegendes diuen que va ser introduït per primera vegada a Europa, pel fill d'en Cristòfol Colom, concretament al monestir de la Cartoixa de Sevilla.

Habitualment creix de forma aïllada, però a l'Uruguai hi ha dos enclavaments únics al món, on trobem boscos d'ombús, El "Monte de ombúes", declarat per la UNESCO com a reserva de la Biosfera i la "Isla de ombúes".

Maria Josep Tort és biòloga i especialista en arbres singulars

Planta la teva llavor

i ajuda'ns a fer **néixer**
El Jardí a Sarrià
i a fer-lo **créixer**
a Sant Gervasi.

Fes la teva aportació
de micromecenatge
a Verkami:

<http://vkm.is/eljardi>

Finalitza el 31 de Juliol.

El Jardí

PREMSA LOCAL INDEPENDENT

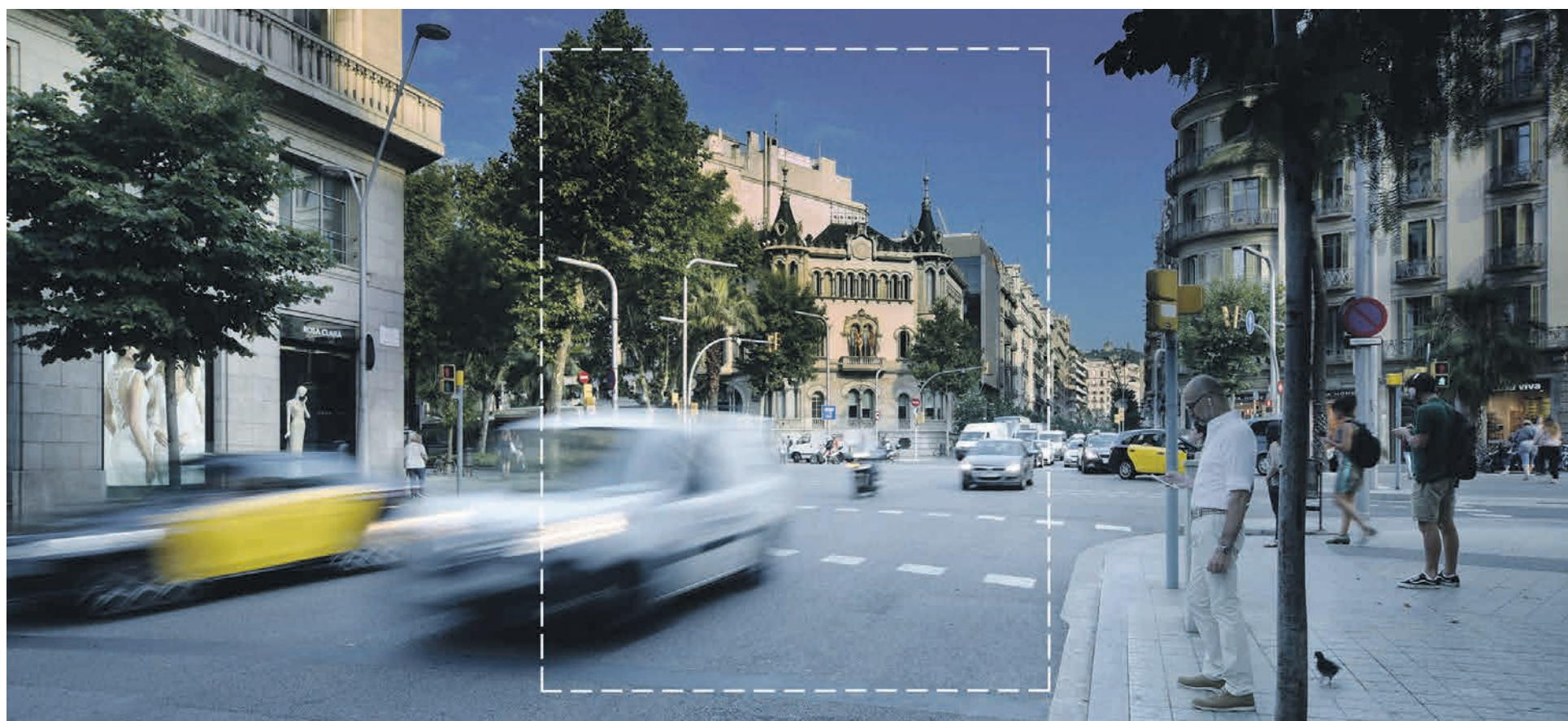
El 2014 naixia un diari a Sant Gervasi, **El Jardí de Sant Gervasi**. Ara volem que neixi **també a Sarrià** i convertir-lo en un diari de Districte. Un diari que parli del teixit associatiu, dels diferents barris que formen el districte, que aposti pel comerç i sobretot informi d'una forma rigorosa i independent.

SANT GERVASI I SARRIÀ: la Bonanova, Monterols, Galvany, Turó Parc, el Farro, el Putxet, Sarrià, les Tres Torres, Pedralbes, Vallvidrera, les Planes i el Tibidabo

🐦 f @DiariElJardi

El Jardí
PREMSA LOCAL INDEPENDENT

ABANS I ARA

Fotografia: Javier Sardá - www.fotosarda.com

La casa Pérez Samanillo

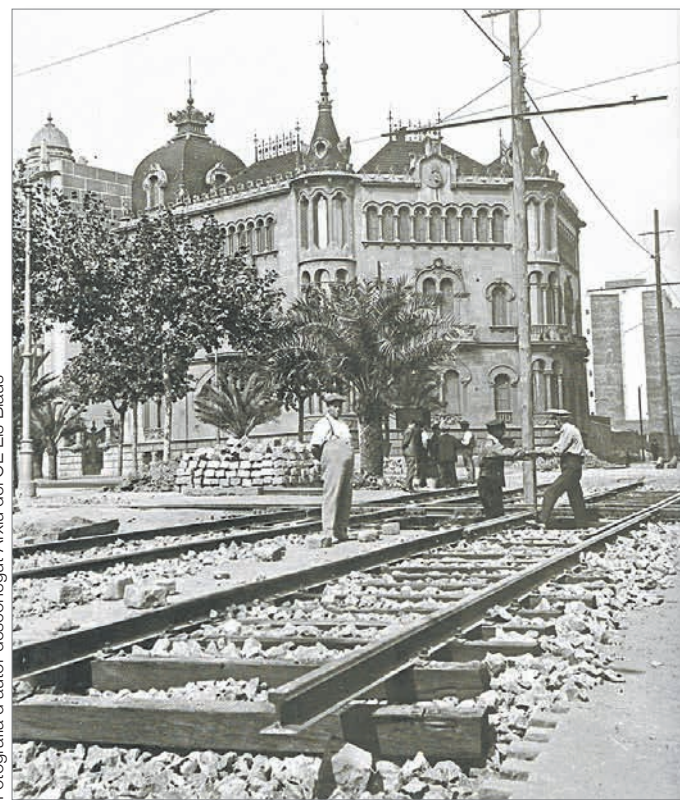
► **Fotografia: Javier Sardá;**
text: Jesús Mestre Campi

Al xamfrà de l'avinguda de la Diagonal amb el carrer de Balma hi ha un dels edificis singulars del barri de Galvany. És el palauet que Luís Pérez Samanillo, negociant instal·lat a les Filipines, va construir per la seva família l'any 1910, després d'haver de marxar d'aquell arxipèlag asiàtic a causa de les guerres colonials. L'edifici el va construir l'arquitecte Joan Josep Hervàs Arizmendi, qui li va donar un estil de caràcter francès, però amb detalls modernistes, com les finestres del menjador, que donaven al xamfrà, també conegudes com "la peixera de la ciutat". Tal com es pot veure en la fotografia d'època, feta els anys vint, l'entrada principal era per la porta del jardí, ara desaparegut, a la Diagonal. És una obra protegida com a Bé Cultural d'Interès Local.

La fotografia antiga també mostra un detall interessant: s'hi està construint la via de ferrocarril entre les estacions de Provença i Gràcia,

obra que es va fer els anys vint mentre es feia el soterrament de la línia del tren de Sarrià, entre les dues estacions. Així, durant uns anys, els ferrocarrils van circular per aquesta part del carrer Balma que, des de la Travessera fins a l'avinguda del Tibidabo, encara estava en procés d'urbanització.

L'edifici Pérez Samanillo va quedar força malmès durant la Guerra Civil. Per exemple, grups anarquistes van destrossar a cops de martell el relleu esculpit de la façana principal, obra de Manuel Fuxà, que representava el Sagrat Cor. L'any 1948 el Círculo Equestre decideix instal·lar la seva seu principal al palauet, i emprén una reforma en profunditat de l'edifici, que es confià a Raimon Duran i Reynals. Aleshores desapareix l'entrada pel jardí, i se'n va obrir una de nova que dona al xamfrà, sota el finestral del menjador. I s'esculpí un nou relleu, però ara amb l'emblema del Círculo: el cap d'un cavall amb el nom i l'any de fundació de la societat, el 1856.●

Fotografia d'autor desconegut Arxiu del CE Els Blaus

JARCLOS GARDEN CENTER

JARCLOS

c/Collserola, 22-24 93 418 32 06

Horari

de dilluns a dissabte 10:00-14:30 / 16:00-20:00
 a l'hivern tanquem a les 19:00
 diumenges i festius 10:00-14:30

JARCLOS

c/Escoles Pies, 67 93 212 45 96

Horari

de dilluns a divendres 09:30-14:00 / 16:30-20:00
 dissabtes 09:30-14:30 / 16:30-20:00
 diumenges i festius 10:00-14:30

www.JARCLOS.com

Al jardí amb... Juan Carlos Giménez-Salinas

‘Des d'aquell dia no puc deixar de llegir’

Sandra Palau

De vegades necessitem fugir de la realitat, intentem trobar la sortida, el sentit de tot plegat, les respostes a les eternes preguntes... Doncs bé, avui tinc un dia d'aquests, un dia introspectiu, un anhel de pau.

I buscant el meu destí pel camí d'enlloc, l'he vist i m'he apropiat... Mentre cercava un no-sé-què entre infinites cavil·lacions m'he assegut al seu costat i tot ha adoptat un to més suau. I és que Juan Carlos Giménez-Salinas, a través de les seves novel·les, et transmet aquest viatge... Així que aquí estic, a punt d'emprendre aquest trajecte amb l'autor de *Unos papeles olvidados*, editat per La vocal de lis.

Coneixem aquest veí de Sant Gervasi per la tasca que desenvolupa la seva fundació (Fundació PROVEA) i sobretot per la seva professió d'advocat, el bufet Giménez-Salinas porta quasi vuitanta anys al peu del canó. El Juan Carlos ha compaginat des del primer dia les seves dues passions amb l'escriptura, que l'acompanya des de l'adolescència.

Connectada amb el meu "jo" més profund escolto el so tranquil de les seves paraules, i de sobte, totes les imatges que vesteixen el Turó Park es converteixen en una digna il·lustració d'aquests enigmàtics "papeles olvidados".

Què expliquen *Unos papeles olvidados*?

Doncs expliquen la història d'un home de mitjana edat, gris, sense perspectives de futur, que se sent abandonat pel seu entorn familiar. A través de lectures i fets complexos que abracen la intimitat, aconseguir assolir la pau dins la seva mediocritat.

Fotografia: Imma Domenech

Aconselles llegir a "Don Quixot de la Mancha" per a la curació de trastorns psicològics?

Aconsello llegir "Don Quixot de la Mancha" a qualsevol lector. És una gran novel·la i descriu fets i personatges actuals. Crec que ajuda a comprendre molt bé la nostra societat.

Ets un escriptor que fa d'advocat o un advocat que fa d'escriptor?

Intento ser un escriptor i res més, sense adjectius. Tot i que tots som fruit de les nostres vivències, i aquestes es poden reflectir a les meves novel·les, però procuro que els meus personatges i fets siguin universals, no exclusivament centrats a les meves experiències.

Què et va empènyer a crear la Fundació Pro Vellea Autònoma (PROVEA)?

L'especial sensibilitat que em desperta la gent gran. Ja des de molt jove net m'envoltava de persones grans. Crec que són persones vulnerables i sovint oblidades per la societat.

Van haver de passar molt anys fins aconseguir materialitzar aquesta il·lusió en una institució amb objectius concrets i de recorregut continuat.

Quin és el teu lloc ideal per a escriure?

Casa meua, al meu despatx, un espai íntim. La millor hora és cap a les 7 del matí. I de vegades, quan sóc de viatge,

em trobo també a gust escrivint a l'habitació de l'hotel. En realitat només necessito solitud i el meu ordinador.

Quin és el darrer llibre que t'ha emocionat?

El que estic llegint ara, *El sentido de un final*, de Julian Barthes, un escriptor anglès molt erudit.

Amb quin escriptor t'identifiques? I per què?

Doncs no te'n sabria dir un en concret. Hi ha molts escriptors que m'inspiren. Autors de finals del XIX com Zola, Eça de Queiroz, Valle Inclán, Baroja, Galdós. O també de més moderns com Dos Passos, Faulkner, Joyce, Kafka, Tomas Mann, Zweig, Maugham, Wodehouse, i de més propers com Mendoza, Borges... Considero que ara existeixen molts escriptors bons però no tan influents com els de les èpoques anteriors. M'interessen tots els gèneres però no un en especial. La primera novel·la que vaig llegir va ser "L'illa del tresor", jo tenia cinc anys, i des d'aquell dia no puc deixar de llegir.

Quin grup et defineix millor?

1. Els que dobleguen les pàgines
2. Els que utilitzen punt de llibre
3. Els que prefereixen emprar la solapa de la portada

El 2. Sóc una persona meticulosa i ordenada, i molt gelós de la meua intimitat. Dels tres punts el segon és el que encaixa més amb la meua personalitat.

Es pot aconseguir a la botiga en línia: www.lavocaldelis.com

Foix i Riba a la Casa Usher

► Juanjo Compairé

Una tarda de finals de primavera, a l'ombra dels ficus i de la buguenví·lia del pati de la Casa Usher una quarantena de persones ens reuníem per sentir les veus de JV Foix i Carles Riba de les mans i de la boca dels poetes i creadors Jordi Cornudella, Perejaume i Dolors Miquel. Dos poetes coetanis (nascuts el mateix any, fa 125 anys) portats per tres poetes gairebé també coetanis.

L'excusa? Potser l'efemèride d'aquest segle i quart. Potser la publicació en format de llibre de butxaca de tres llibres cabdals dels poetes homenatjats: "Diari 1918" i "Sol, i de dol; Les irreals omegues; Onze nadals i un cap d'any" de J.V. Foix i "Elegies de Bierville; Salvatge cor; Darrers poemes" de Carles Riba.

En Perejaume parlà del torrent de la poesia catalana. El torrent viu que passa entre Foix i Riba i que recull l'aigua que ve d'Ausiàs March i de ben abans, que s'estanya en aquests tres poetes presents i segueix avall empaitant altres de més joves.

Dues maneres de fer poesia, molt diferents. Foix, un poeta més musical, més "cantaire", de llengua més variada, fa servir arcaïsmes - però també mots molt moderns, en aquesta barreja tan foixana del vell i el nou- tot molt ben amanit amb dosis de sornegueria i misticisme. És un poeta que entra més per la imaginació visual i per l'oïda. Llegir Foix - ens diu Dolors Miquel- és sentir la "matèria" del so, que de tant en tant és també el so de la terra.

Riba és, per contra, més conceptual, sense descurar del tot la musicalitat dels seus textos, especialment present en els darrers poemes. Al mateix temps, és un poeta molt eròtic en descriure les relacions amoroses, com podem veure a *Salvatge cor*: "qui no mori d'amorós/ l'amor no el prendrà a mercè".

Els dos poetes es troben després de la guerra. Riba ha patit també l'exili i aquesta experiència (en paraules de Perejaume) l'acaba de fer com a poeta. Es troben de nou al Port de la Selva. Els poemes i escrits que s'han dedicat l'un a l'altre, l'amistat que han anat covant es fonen en una abraçada de mutu reconeixement. I la casa Usher fou aquella tarda la Casa Vermella que cantava en Foix, "on viu l'orat que farga a mitjanit".

Fotografia: Juanjo Compairé

Sempre ho has imaginat, fa temps que ho desitges, tant de temps esperant aquest moment... I doncs...?

A què esperes... per vestir en un llibre les teves paraules?

Comença el viatge, publica el teu somni...

BOTIGA ONLINE
www.lavocaldelis.com

Passatge Arcàdia
(Balmes 179, Barcelona)
934 637 494
editorial@lavocaldelis.com

ARTS I LLETRES

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

Els llibres preferits pels llibreters

c. Santaló, 79
casausher.com

El Llibreter és un premi que dona el gremi de Llibreters de Catalunya i busca premiar, a partir dels vots de totes les llibreries, obres publicades el darrer any i que han passat desapercebudes pel gran públic, malgrat la seva qualitat literària. Els llibreters volem donar una segona oportunitat a aquests títols que considerem imprescindibles i reconèixer la bona feina d'editorials, autors, il·lustradors i traductors.

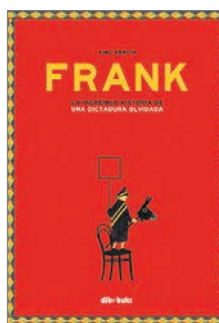

Premi Llibreter de Literatura Catalana: **Permangel**, d'Eva Baltasar (a Club editor). *Permangel* és aquella part de la terra que no es desglança mai i és la membrana que revesteix l'heroïna d'aquest llibre. Una

manera de preservar la part tovíssima que hi ha dins d'una persona. El món exterior amenaça. Premi Llibreter d'Altres Literatures: **Teoria general de l'oblit**, de Jose Eduardo Agualusa (a Edicions del Periscopi en català i Edhasa en castellà). Amb el rerefons de la guerra per la independència d'Angola, l'autor ens presenta a la Ludo, una dona que decideix no sortir de casa seva, treure la porta i aixecar una paret en el seu lloc. Tancar-se en i amb ella mateixa, i crear un món propi a partir de records, fantasmes, literatura i la fantasia d'un espai fet a la seva mida.

Premi Llibreter d'Àlbum il·lustrat: **Frank, la increïble història de una dictadura**

olvidada, de Ximo Abadía (a Dibbiks en català i castellà). Un àlbum sense diàlegs i amb molt poc text, que explica la biografia de Francisco Franco amb un dibuix simple i geomètric. Sota la sàtira, Abadía vol criticar el silenci i l'amnèsia imposats sobre els 40 anys de dictadura que va viure Espanya, sobre les víctimes oblidades i sobre els botxins mai jutjats.

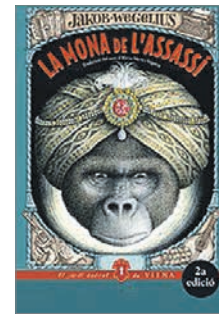
Premi Llibreter de literatura infantil i juvenil Catalana: **No llegiré aquest llibre**, de Jaume Copons, il·lustrat per Òscar Julve (a La Galera en català i castellà): En Juls ha de llegir un llibre que li ha dit la seva mestra, però ell no vol! El comença de molt mal humor i no li agrada res del que troba al llibre: ni els personatges, ni el tipus de lletra, ni la manera com s'explica l'autor, ni... però de sobte la Lia, la protagonis-

ta del llibre que llegeix, surt del paper per dir-li quatre frases sobre les seves queixes!

Premi Llibreter de literatura infantil i juvenil d'Altres Literatures: **La mona de l'assassí**, de Jakob Wegelius (a Viena

edicions en català i Sushi books en castellà). L'amic de Sally Jones és empresonat acusat d'un assassinat que no ha co-

mès i del qual ningú ha trobat el cos de la víctima. La Sally –que és qui explica aquesta història– buscarà proves per alliberar el seu amic i descobrir la veritat... Ah, i ens descuidàvem un petit detall: la Sally Jones és una mona!•

SANG A SANT GERVASI

No vull que ho faci ell! (24)

► Jordi Quer

La meua situació, reclòs en aquella capella tètrica, era ben galdosa. Tot semblava asseynalar que ningú havia recreat una txeca ni res similar al convent, la Lídia havia fet un pas més en la seva trajectòria surrealista amb la vocació inesperada, i, finalment, si el Porxas ens caçava allí dins em cauria una bronca monumental. Vaig besar-la i abraçar-la perquè es calmes. Vaig adonar-me, en aquell precís instant, que me n'estava enamorat. —Sento la presència de fantasmes i morts insepulcres —murmurà la noia en assereinar-se—. Aquest lloc és un punt d'interconnexió amb l'altre món. Corren cap aquí, cap allà, i els estem molestant.

Vaig aixecar-me i vaig treure el cap per la porta. Encara es veia la llum de la sirena dels Mossos al carrer. El Porxas havia fet vigilar el convent per si les mosques. Pel que fa a les dependències del convent, hi regnava el silenci.

—No pateixis, he parlat amb ells i no ens faran res —digué la Lídia quan vaig abraçar-me novament a la seva vora.

Provarem de dormir una estona, sota el sostre pintat de quitrà, aferrats l'un a l'altre. Només aclucar l'ull, un seguit de visions terrorífiques sobre aquella cel·la pertorbaren la meua ment. El suplici dels condemnats, abrasant-se de calor en aquella cofurna, sense saber ni on eren ni que els esperava. El desorientador rellotge que avançava les hores més ràpid. El metrònom que es clavava al cap com un martell. Els dibuixos abstractes i inquietants que feien embogir els reus de tant mirar-los. La Lídia dormia com un angelet. Acostumada a conviure amb els morts, la seva presència no l'afectava gens ni mica.

A trenc d'alba els Mossos marxaren i poguérem saltar el mur del convent. Tot i que no oposà resistència a la fugida, la Lídia estava enutjada amb mi perquè no m'havia pres seriosament la seva crida divina. Durant l'estona que estarem esmorçant en una cafeteria propera al despatx, m'explicà fil per randa la vida i miracles de Hildergar-

da de Bingen, monja, escriptora i mística medieval que era la seva ídol i a qui volia seguir els passos a partir d'ara.

El Porxas em trucà. Estava content perquè amb l'estratègia de protecció de les txèques no hi havia hagut cap mort la nit anterior. Quan vaig dir-li que això no volia significava que en aquell moment no l'estigués dinyant algú en la "txeca reconstruïda", em comminà a veure'ns a la tarda i parlar de la meua "hipòtesi".

—Ja saps, tu sol, sense l'amigueta.

Quan arribàrem al despatx, hi havia un home esperant-nos a la porta. Era Marc Coderola, que somrigué amb alegria en remarcar que venia amb la Lídia, qui se suposava que era la seva nòvia. Ella saltà els seus braços tot abraçant-lo i fent-li un petó. —On t'has ficat, ratota?

No era el primer cop que em trobava amb una persona que jugava a dues bandes, però era un fet humà que sempre em sorprenia i em fascinava, quan no em posava terriblement gelós. Si bé la Lídia era del tipus d'éssers humans amb els qui procuraves no fer-te gaire il·lusions, en el sentit que continuar amb ella podia ser més problemàtic que deixar-ho estar, el fet que es mostrés tan afectuosa i dolça amb Coderola em tocà allò que no sona. La noia ho percebé a l'instant.

—Ja has valorat si podràs fer la correcció? —em preguntà Coderola.

—Sí —vaig mussitar amb resignació, pensant que no podia dir que no al llibre d'una autora que m'enduia al llit—, la podré fer...

—Fantàstic! T'he portat la resta del manuscrit —digué assenyalant un patracol voluminós.

—No vull que ho faci ell! —exclamà Lídia protegint els papers—. No coneix Hildergarda de Bingen. No pot corregir un text meu...

—Va, Lídia...

—M'hi nego rotundament. Sóc l'autora i tinc els meus drets protegits per la Llei.

Coderola forcejà amb ella amb cara de circumstàncies, li arrabassà els papers i me'ls donà.

Nova entrega d'una novel·la d'intriga que té l'escenari a Sant Gervasi

—Si et sembla, Sasplugues, fes la correcció d'uns capítols, mireu si és la línia que volem i et dono l'okey per fer-ho tot —proposà Coderola traient-se de l'infern de l'americana un bitllet de 200 euros com a avançament.

—Mira, Marc —digué Lídia mostrant-li el *Dragolí* de Joan Brossa, que es trobava sobre la taula del despatx.

—Ostres, no l'havia vist mai —afirmà Coderola fullejant-lo—. Aquest és l'Urnulfu, oi?

—Sí, és ell! Ens el deixes? —preguntà la Lídia girant-se a mi.

El meu tarannà no era presentar batalla en aquestes circumstàncies sentimentals, a la qual la Lídia s'hagués prestat de gust amb l'excusa del *Dragolí* o una altra fotesa. Vaig deixar-los el llibre i vaig posar el mínim impediment quan tot seguit marxaren del despatx, ella abraçant-lo ostensiblement.

De fet, vaig sentir que em treia un pes de sobre. Per molt que tinguessis sentiments vers ella, la Lídia era una persona que esgotava per la seva intensitat existencial, cosa que feia que el sentís la mar de bé quan fotia el camp, si més no per una bona estona, tot i que això passés perquè se n'anés amb un altre.

Així, doncs, vaig abandonar el seu enrevessat manuscrit sobre la taula (ja m'hi posaria en un moment de calma) i vaig dutxar-me repassant mentalment el trencaclosques amb què s'havia convertit el cas de les txèques. L'afer no només s'havia complicat amb escriure, sinó que havia esdevingut altament arriscat.

L'única situació paragonable que recordava en la meua breu carrera professional era quan Porxas em confiscà la pistola. Llavors ajudava esporàdicament la Núria Rovira. Ella estava embolicada en un cas que resultà que tenia vinculacions amb la màfia russa. Concretament, treballava per a una client que volia proves d'infidelitat del seu marit. Seguint l'amant, una meua russa espectacular, descobrí que obscurs alts càrrecs de l'ajuntament protegien un perillós clan moscovita i li oferien seguretat per reunir-se a Sant Gervasi.

Il·lustració de Gràcia Farràs Ribas

Malgrat que la Núria avisà Porxas del que estava passant, els Mossos no foren prou àgils a desarticlar-lo i uns pistolers es presentaren al Trimalquí, el seu centre gastronòmic, i l'amenaçaren a boca de canó que deixés de molestar l'amant. La Núria els plantà cara i els digué que ella faria el que li donés la gana i que aquells pistolots no li feien gens ni mica de por. Jo en aquell moment em trobava també al centre i m'havia amagat rere una porta. El cor em batejava a cent. Vaig desemmbeinar el revòlver i vaig resoldre enfrontar-me als dos individus. La meua aparició sobtada, que no s'esperaven de cap de les maneres, em deixà uns segons de marge per disparar-los un tret a cadascun, a la cama, i, mentre es reboicaven de dolor, desarmar-los.

Tot i que la considerà temerària, la Núria agrai la meua heroïtat. D'alguna manera, li havia salvat la pell. Porxas, en canvi, s'enfurismà com una moto i, davant d'ella, com si volgués demostrar qui manava, em decomissà l'arma *sine die*. La Núria li objectà la decisió i acabaren a crits. El fet és que no només em vaig quedar sense la pistola, sinó que, durant un temps, vaig haver d'evitar que em veiessin amb ella per prevenir possibles represàlies.

A diferència d'aquest episodi, que sortosament no anà més enllà, el cas de les txèques estava prenent múltiples ramificacions que podien esdevenir del tot incontrolables. Primerament, era vital saber si l'Oliver havia pogut pescar alguna cosa al bar La Terrassa. El xicot m'havia escrit dient que durant el matí el localitzaria precisament al Trimalquí, on feia d'ajudant.•

(continuarà)

PASCAL BOX®
pelotas que rebotan como el primer día

regala-te
47€
inversión
recupera
3 pelotas
cada día

**FRONTÓN
TENIS
y
PADEL**

3

**Ahorra*
7,95 €**
pedidos online
con código de descuento
“ELJARDI2018”

72

PRO
ESCUELAS
PRECISIÓN
en el bote
AHORRO
día tras día

COMPORTAMIENTO HABITUAL DE LA PELOTA

CON **pascal** BOX

Rebote reglamentario

*** hasta el 31 de Julio**
www.pimeslu.com/PascalBox2018.php

ELJARDI2018

APLICAR CUPÓN

LA MIRADA JOVE

Per un viatge conscient

► Espai Jove Casa Sagnier

El filòsof francès Gilles Deleuze tenia una concepció estranya dels viatges. Tot i odiar viatjar, sabia que en el fet de fer-ho es podia donar una ruptura significativa en el curs de la vida que hagués emprès aquell viatge. Perquè comprenia aquest fet, explicava, en relació amb les arts, que hi havia una mena de “geofilosofia”, o una “geomúsica”, una “geoliteratura”, etcètera. Per ell significava que les arts podien ser tant o més importants que el fet de viatjar si es consideraven des del punt de vista de la transformació, de l'aprenentatge, de l'assoliment de cotes altes d'emoció. Hom pot viatjar, doncs, movent-se o immòbil, des de casa.

A aquest concepte de viatge immòbil, hom hi podria contraposar un altre concepte, del tot contemporani i que s'allunya dels motius originaris del viatge: el desplaçament sense transformació. Un desplaçament sense transformació es dona quan, malgrat anar a l'altra banda del món, no hi ha cap ruptura, sobretot i generalment perquè la possibilitat de trobar-se amb l'altre ha quedat anul·lada per dispositius concrets. De quins dispositius parlem? Per exemple dels busos turístics; de les guies turístiques que assenyalen els punts d'interès tot delegant la capacitat de decisió; o bé de les zones de bars infinits que, en certs punts de la costa, són un mirall d'un tercer sector extractivista de mono-cultiu i, com bé se sap, els monocultius tenen la particularitat de destruir la diversitat del seu entorn. Tots aquests dispositius ens sonen i els tenim presents perquè conformen un entramat que a Barcelona ha dut a un turisme massiu que, a mesura que passen els anys (segons les enquestes que emet el mateix ajuntament), es percep cada cop més com un problema.

Aquestes consideracions són importants perquè les característiques del turisme massiu mica en mica s'installen a tots els espais del planeta. És per això que és cada cop més necessari pensar abans d'emprendre un viatge. Caldria preguntar-nos què ens empeny a fer un viatge, si els motius generals que ens fan fer les males són nostres o adquirits. Cal preguntar-nos, com feia Deleuze, què és allò que desitgem: volem descobrir cultures noves? Veure paisatges? Caminar? Conèixer gent agradable? Estar estirats a una platja? Descansar? Aprendre a anar sol pel món? Saber què es vol és un primer pas per un “turisme conscient”, per saber si el que volem encaixa amb allò que les promotores de turisme venen com a desitjable.

El següent pas, com passava amb Homer Simpson viatjant en el temps, pensar si el nostre comportament fa variar l'entorn que es visita, si el perjudica o el millora. A partir d'aquí podríem començar a esbossar les primeres pautes d'un viatjar conscient. ●

► Sound Gervasi

El jovent es fa visible a les places, carrers i parcs dels barris de Cassoles. Pocs dies a l'any es deixa veure el pèl, principalment aquest fa vida a les aules, cases i biblioteques però també, durant el seu precoç i limitat temps d'oci, als pobles d'estiu, gimnasos, caus, discoteques i bars. Tot i això, gràcies a Sound Gervasi, durant 4 dies puntuals a l'any, dins del període de les festes del barri, es deixen veure per l'exterior i és menys costós socialitzar-s'hi.

Per tercer any consecutiu, la comissió de festes de Sant Gervasi Cassoles, Soundgervasi, ha aconseguit arribar a veïnes i veïns del barri per gaudir d'unes festes més plurals, populars i que comptin amb el jovent. Es compleix l'objectiu d'organitzar unes festes majors alternatives, que arribin a tothom. Unes festes autogestionades i crítiques amb les dinàmiques institucionals i comercials que caracteritza les festes majors oficials del barri. Unes festes que tenen en compte el jovent i han ofert una alternativa a l'oci nocturn més comercial i sexista que impera durant l'any.

És ja tradició començar la Festa Major amb un **sopar amb les entitats i associacions juvenils**. Aquest any, a més, hem convidat altres entitats fora de l'àmbit estricte jove, aplegant-nos als jardins de la Villa Florida. Després de sopar, per primer cop i a manera de pregó, es llegiren uns versots ben reivindicatius, com és d'esperar, i així es donà l'imperiós tret de sortida de la Festa Major. Per acabar, es projectà el documental de l'1 d'octubre en commemoració als 9 mesos del referèndum.

El primer dissabte, a la plaça Frederic Soler, va celebrar-se un dels actes que ha esdevingut referencial a la Festa Major: **el concurs de paelles (i cassoles)**, on els participants han de demostrar les seves capacitats culinàries en l'elaboració d'arròs a la paella. Aquest any vam tenir la sort de gaudir d'un fitxatge estrella ja batejat com el valencià, qui s'oferi per elaborar l'autèntica paella, la provinent del País Valencià. Col·laboracions com aquestes ens fan seguir endavant amb tots i cada un dels actes que preparem, dedicar-hi hores, esforços i molta passió. També es va fer un petit correllengua amb unes proves que ens recordaren al progra-

La Cassolada '18

© Sound Gervasi

ma del Gran Dictat així com a poetes del barri, havent de finalitzar alguns versos de Brossa o Maragall. Finalment, fórem els mateixos concursants qui, en l'última prova, vam compondre versos prou significatius en mostrar realitats actuals del barri.

L'endemà primer diumenge de festes, vam organitzar un Sound System al parc de la Tamarita, el qual consisteix en una **trobada cultural, musical i festiva**. Les seves arrels jamaicanes anhelan la cultura comunitària, la cohesió social i la solidaritat entre les veïnes i veïns. Fou una jornada durant el dia amb activitats de tot tipus, des d'un torneig de voleibol fins a un taller de dancehall i tot ambientat amb música en vinil. Un acte que se celebra per primera vegada a les Festes Majors i que, donada la bona rebuda que va tenir, s'espera poder repetir-lo els pròxims anys.

Dissabte 16 vam tenir un dia ple d'actes. Vam començar al matí amb una **ruta històrica pel barri de Cassoles**. El recorregut passava per plaça Molina, la paròquia de Santa Agnès (on s'hi troba una antiga txeca republicana i posteriorment franquista), l'encreuament entre Balmes i Mitre i l'antic casal Manuel de Pedrollo al carrer Bertran. Una ruta que anava des dels orígens de la vila de Sant Gervasi fins a l'actualitat, passant per l'edat mitjana, l'època de la restauració, la republicana, de la guerra civil i el franquisme. Vam saber d'on provenia l'escut de cassoles, quines eren les primeres cases, carrers i noms dels grans propietaris del barri, l'aparició d'oasis desèrtics que van tenir lloc durant la guerra civil i com els grups revolucionaris en van saber treure partit. Vam conèixer algunes de les txeques amb més renom de Barcelona i la seva reapropiació pels franquistes. Finalment, vam acabar repassant el boom expansiu i d'especulació immobili-

liària que va patir el nostre barri amb el règim franquista durant l'etapa de Porciòles, problemes que, per desgràcia, encara trobem avui dia. Tot plegat ens va servir per entendre millor el present del nostre territori i la seva gent. La tarda seguia amb el **correbars** que comença a ser habitual a les festes. Amb l'ajuda de les entitats joves del barri vam anar de plaça Molina a plaça Frederic Soler passant per diferents punts, entre ells el casal popular la Tecla, centre d'activitats de les festes majors alternatives.

També va esdevenint tradició el **concert jove** del segon dissabte de festes a Frederic Soler. Aquest ja és una data esperada pel jovent del barri. En aquesta ocasió vam comptar amb Sr Larry, grup de versions, els Homes Llúdriga, grup de rap de Vallcarca i les punxadiscs PDZitas. Un ambient distès que aplega a tot el jovent i aconsegueix fer possible un oci trencador amb dinàmiques consumistes i sexistes, capaç de teixir sentiment d'arrelació al barri pel col·lectiu més exclòs, el jovent.

Diumenge 17, vam concloure les festes amb una **xerrada organitzada pel CDR de Sant Gervasi de Cassoles**. Vam reflexionar sobre les institucions del règim del '78 i les dinàmiques institucionals tant de la Generalitat com del Govern espanyol que avui en dia encara el fan possible.

Ja acabades les festes, la sensació de cansament satisfactori és comuna. La comissió sempre comet imperfectes i els actes i activitats sempre poden estar més ben organitzats. Tot i això, que quatre joves arrebregats, durant període d'exàmens, decideixin voluntàriament muntar actes populars reivindicant la invisibilització del jovent del barri i l'accés a la cultura com a dret fonamental viscut sempre als carrers, places i parcs; és encara avui, un fet inexplicable. ●

The Marcs

► El jardí

Els cinemes FULLHD de l'Splau de Cornellà va ser el marc de la quarta edició del festival The Marcs que es va celebrar el 22 de juny. Aquesta gala, de ressò hollywoodiana, és el reconeixement dels curtmetratges fets pels alumnes de l'Escola Sant Marc, de Sarrià, després d'un any del treball síntesi de l'ESO.

Aquest any el festival va comptar amb la col·laboració de diferents patrocinadors i col·laboradors, a més dels Cinemes FULL: la revista Fotogramas, l'escola ESCAC, la Filmoteca de Catalunya, la productora Smile, el Festival de Cinema de Molins de Rei, la Sala Flyhard de Teatre a Sants, Educando, Microgestió, l'Acadèmia del Cinema Català, i l'estudi de doblatge Polford. També van comptat amb el suport de diversos mitjans de comunicació i entitats

públiques. La cerimònia va ser presentada per Adrià Borillo i Víctor Grau, que van ser els creadors, 4 anys abans, del primer festival.

Al llarg de dues hores es van anar compaginant presentacions, lliurament de premis i actuacions que van tenir l'encert de ser sempre àgils, amb constants referències a la gala dels Oscar. En total es van donar premis per un total de 15 categories diferents, i els curts

© Escola Sant Marc

que es van portar més premis van ser **El Nomar** i **Sonder**, cinc premis cadascú.

El Nomar es va portar el premi al millor curtmetratge, que va lliurar Lluís Posada (doblador habitual d'actors com Johnny Depp, Jim Carrey, John Cusack o Lenoardo di Caprio), i va protagonitzar un dels moments estel·lars de la gala. També es va emportar el premi al millor actor, millor actor secundari, etc. Aquest curt-

A l'esquerra, l'equip de **El Nomar** rep el premi al millor curt. A la dreta, el premi a la direcció per **Sonder**

metratge sorprèn i fins a un cert punt inquieta. Hi ha violència una mica gratuïta, potser simbòlica, i un missatge final calidoscòpic. Tots els integrants de l'equip eren nois.

Sonder es va emportar els premis a la millor direcció, millor actriu, actriu secundària... Aquest curtmetratge, fet per un equip de noies, té menys complexitat en els escenaris que **El Nomar**, però el guió donava la sensació d'estar més treballat i el missatge més clar: és una reflexió sobre conceptes com la por, l'angoixa, el fàstic o la felicitat en el món dels adolescents.

El festival és el punt final a una fina feta al llarg de tot el curs, on els alumnes s'han organitzat per treballar en equip i han donat via lliura a la seva creativitat. Una magnífica iniciativa de l'escola Sant Marc!

EL FARISTOL

Elliott Murphy i Olivier Durand a Luz de Gas

► **Eduard Sant i Chalois** (@Eduard_Sant)

El passat 6 de juny, l'**Associació Cultural Univers**
Àgatha Autisme va organitzar una nit solidària
amb el gran reclam de l'actuació en format duo
per part de dos grans noms del panorama musi-
cal internacional. Estem parlant del compositor
i guitarrista de culte, Elliott Murphy, acompanyat
pel seu fidel i virtuós escuder, el guitarrista fran-
cès Olivier Durand, que és, al mateix temps,
l'autor de la melodia d'aquesta associació.

L'Associació Univers Àgatha neix de la voluntat de Gabriel Maria Pérez, poeta, escriptor, agitador cultural i pare d'una filla per nom Àgatha afectada d'autisme. Un bon dia, Pérez, al percebre que a casa nostra no existia encara cap associació altruista que treballés exclusivament per sensibilitzar sobre l'autisme a través de la cultura, va decidir crear-la i organitzar concerts, recitals poètics, cd i presentar llibres amb el trastorn com a fil conductor.

L'autisme és un trastorn que actualment afecta 1 entre 100/150 individus, sent Catalunya la segona comunitat autònoma amb més casos, precedida per Andalusia. Té un creixement anual d'un 4,5% i afecta quatre vegades més a la població masculina que la femenina, esdevenint la primera causa en diversitat funcional infantil, superior a la síndrome de Down, el càncer infantil i la diabetis junts.

Quan passaven pocs minuts de les nou de la nit i davant un centenar d'espectadors (per sota de les previsions inicials), Gabriel Maria Pérez acompanyat de l'il·lustrador Miguel Gallardo van adreçar unes paraules de benvinguda presentant l'associació, els seus respectius dia a dia convivint amb fills afectats amb aquest trastorn i per últim presentant les figures d'Elliott Murphy i Olivier Durand.

Als seus pràcticament 70 anys, el cantautor, escriptor novaïorquès de naixement i parisenc

d'adopció, Elliott Murphy, és considerat un dels grans músics de la seva generació, admirat per grans figures coetànies de Billy Joel i Bruce Springsteen (és habitual veure'ls tocar junts quan el Boss actua a París). Autor de grans treballs com per exemple "Aquashow", "Lost Generation", "Just a Story Of America", "Beauregard" o "Strings Of Storms",

amb Murphy estem de nou, davant d'un dels molts casos de grandíssims músics que per culpa de les expectatives desmesurades i poca paciència de les grans discogràfiques, es veuen obligats a reinventar-se, redreçar i autogestionar la seva carrera musical.

Al llarg de dues hores, Elliott Murphy i Oliver Durand, tots sols a duo amb les seves respectives guitarres i veus, van fer les delícies dels espectadors. Els temes del seu darrer disc *Prodigal Son* (2017) van anar alternant-se amb vells clàssics. Murphy i Durand van tornar a demostrar que només amb dues veus, dues guitarres acústiques, una mandolina i una harmònica i, sobretot, talent són elements més que suficients per omplir un escenari i oferir un gran recital.

Dues noves propostes del Teatre La Gleva

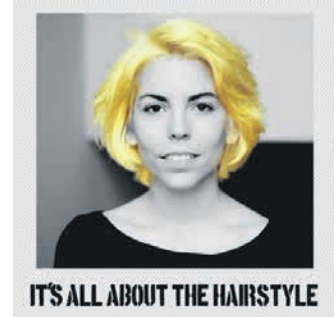
► **Marta Trius**

Aquestes dues obres són fruit del primer projecte de residències adreçades a dones creadores emergents. *Así empezó la Guerra*, de la companyia La Chacha del Rey i *It's all about the hairstyle. El cas de Marina Prados*, un muntatge a mig camí entre el teatre i el documental amb autoria, direcció i dramaturgia de Marina Prados i Paula Knüpling

L'obra *Así empezó la Guerra* és el nou muntatge de la Companyia La Chacha del Rey. Escrita per la Laia Alberch i l'Eduard Tudela és una peça fragmentada que se situa en un ring de boxa on el conflicte pren protagonisme exaltat com a necessitat bàsica de la nostra societat. Un intent de plasmar el conflicte artístic en una societat en la qual ja està tot inventat, vist i explicat, on res sembla nou i tot s'ha anat barre-

jant. En definitiva una peça composta de detalls
quotidians, accions íntimes, moments concrets.

D'altra banda l'espectacle *It's all about the hairstyle. El cas de Marina Prados*, és una obra de teatre que te molt de documental on la direcció, la dramàtúrgia i l'autoria van a càrrec de la pròpia Marina Prados i la seva companya, Paula Knüpling. La escena te lloc al matí del 23 d'abril del 2018, quan Barcelona es desperta amb un grafiti a la plaça de la Virreina de Gràcia on apareixen Puigdemont, Merkel i Rajoy. La Marina Prados passa una nit a comissaria com a possible culpable material. Per falta d'evidències la deixen lliure. A partir d'aquest moment les reaccions es fan notar: alguns la recolzen d'altres no. El dilema està

grans mitjans de comunicació?

Les dues obres s'estenen al Teatre La Gleva: la primera s'ha pogut veure entre el 13 i el 24 de juny, i la segona es representarà entre el 4 i el 15 de juliol. ●

servit: té límits d'expressió l'art? L'art urbà és vandalisme? I per què aquesta notícia ha estat tapada pels

La contrapartida de @elenabulet

Què pensem de la soledat

No m'agrada sentir-me sol

Des del meu punt de vista, l'ésser humà és sociable per naturalesa. Necessitem relacionar-nos, interactuar amb el pròxim, comunicar-li les nostres idees, sentir-nos realitzats emocionalment... Un dels pitjors càstigs que podem patir és quedar-nos isolats, sense poder parlar amb ningú. Ens tornàriem bojos/ges, com naufrags en una illa deserta. Aquestes interaccions, tan necessàries per nosaltres, són les que ens fan créixer i madurar com a persones. A mesura que ens enfrontem a noves situacions, aprenem i superem reptes. Estant sols/es seria impossible. Per acabar de complementar aquesta perspectiva, m'agradaria que et preguntessis quina és la teva major por. Quedar-te sol en un futur? No vull dir sol/a a casa o fer quelcom sense ningú, sinó no tenir família, amics/gues, parella... Gent en qui et puguis recolzar, que siguin punts de suport diaris. Per aquests motius, la solitud no és del tot bona. Potser a petites dosis, però res d'abusar-ne.

La soledat m'ajuda a connectar amb mi

Estar sol/la és tenir moments de reflexió. Poder escoltar-nos, cuidar-nos i pensar en què és el que volem. L'ésser humà també és soledat. Una soledat sovint associada al silenci.

Per exemple, tots tenim records que no volem compartir. Algú molt savi em va dir un dia: *"Uno es dueño de su silencio y esclavo de sus palabras"*. I tenia tota la raó. De vegades necessitem els nostres racons privats. Instants només per a nosaltres. Quan estem sols/es vivim més intensament les situacions, captem realitats amb els 5 sentits més atents. Soledat és silenci i és quietud. És quelcom bo. És el teu espai, el moment de descans, una bombolla d'aïllament de la societat. Quantes vegades un/a torna a casa, s'estira al llit i sospira, tot gaudint d'un silenci suau que t'abraça. Quan la teva rutina va massa atapeïda, tota plena d'activitats sense pausa, cadascuna amb un grup de gent diferent, sense temps per un/a mateix/a, el teu cos acaba esclatant. Dient-te prou. Demanant-te soledat.

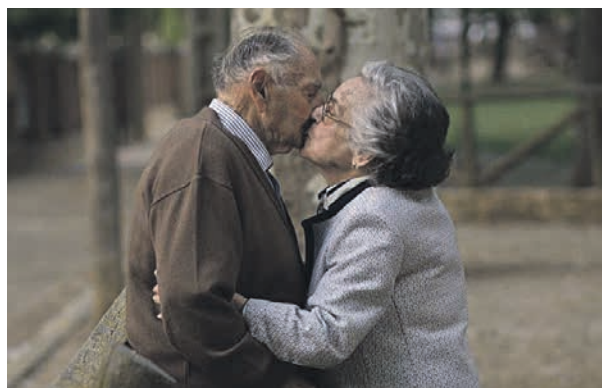
Planta la teva llavor

i ajuda'ns a fer **néixer** El Jardí a Sarrià i a fer-lo **créixer** a Sant Gervasi.

Fes la teva aportació de micromecenatge a Verkami:
<http://vkm.is/eljardi> Finalitza el 31 de Juliol.

SANT GERVASI I SARRIÀ: la Bonanova, Monterols, Galvany, Turó Parc, el Farro, el Putxet, Sarrià, les Tres Torres, Pedralbes, Vallvidrera, les Planes i el Tibidabo   @DiariElJardi

Concurs InstaGran: “Mapa de Records”

L'InstaGran és un concurs de fotografia que convoca el Centre de Serveis Socials de Sant Gervasi, adreçat als adolescents que estudiïn, visquin o passin pels barris de Sant Gervasi. El concurs s'ha convocat aquesta primavera i el dia 15 de juny es va fer l'entrega de premis, als jardins de la Casa Sagnier; el tema d'aquest any era “Les persones grans de Sant Gervasi”.

Les fotografies guanyadores les teniu damunt d'aquest text. Les pautes de valoració per part del jurat van ser: 1. El tema: persones grans. Des de la sensibilitat i el respecte. 2. Qualitat fotogràfica: enquadrament, il·luminació, filtres..., i 3. Si s'identifica algun dels barris de Sant Gervasi.

El la convocatòria del premi han col·laborat la Xarxa Jove Sagnier i la Taula Radars de Sant Gervasi, i s'emmarca dins del projecte “Mapa de Records”. Dins d'aquest darrer projecte, el dia 12 de juny, als jardins de Vil·la Florida, s'ha fet la captació de records entre persones grans del barri.

Festa Major per a totes les edats

► Juanjo Compairé

El dimecres 13 de juny, cap al tard als jardins de Vil·la Florida, l'associació catalana contra el càncer va organitzar una gimcana infantil que pretenia conscienciar

©Juanjo Compairé

la canalla de la prevenció del càncer de pell de cara a l'estiu. Les “proves” de la gimcana tenien “missatge”: posar la gorra, beu aigua, protegeix-te de la insolació... Moltes criatures (més de 150 inscrites al començament!), famílies, avis i àvies, tothom jugant, gaudint i aprenent.

Mentrestant, el grup de gent gran de Vil·la Florida celebrava el ball que preludia la propera revetlla de Sant Joan: coca per refer forces i l'entusiasta Francesc Moliner animant a ballar. Pasdobles, sevillanes, balls diversos per ballar-los en línia... Tot havia de servir per estimular els cossos a perdre la vergonya, sortir a la pista i deixar-se anar. Però, ai las, on són els homes? A la sala hem vist només tres homes i una munió de dones que o bé ballaven soles o ho feien entre elles. Les tardes perfumades de Vil·la Florida resten, doncs, obertes a tothom. Qui es quedi a casa o assegut sense bellugar-se no sap què s'està perdent!

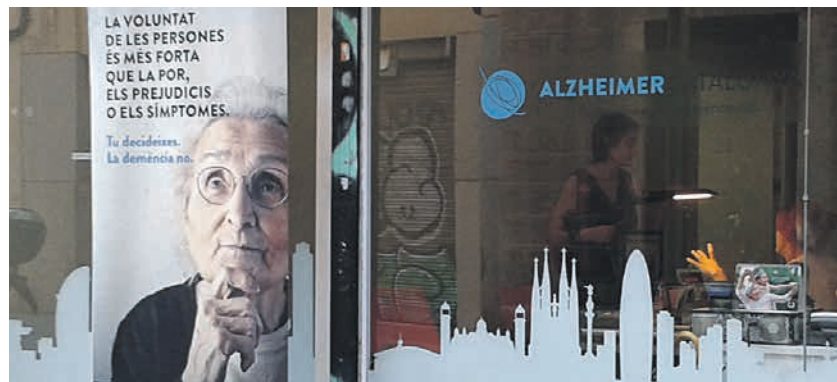
L'Alzheimer Catalunya al Farró

► El jardí

El dia 21 de juny Alzheimer Catalunya va celebrar una jornada de portes obertes a la seva nova seu, situada al carrer de Vallirana. Alzheimer Catalunya és una fundació que treballa des de 1988 per millorar la vida de qualsevol persona afectada per la demència. Generen propostes que incloguin a les persones afectades per la malaltia, a les seves famílies i l'entorn

Cecilia Alcaraz, cap d'administració, ens acompanya en una reposada visita a les noves instal·lacions d'Alzheimer Catalunya. Des de la fundació estan segurs que la voluntat de les persones és més forta que la por, que els prejudicis o els símptomes. Conviure amb la malaltia és dur. Per això els volen ajudar a viure amb més qualitat i a seguir formant part de la societat.

Des del nou centre del Farró, amb unes sales molt ben condicionades, fan tasques d'ajuda i protecció a les persones afectades, amb convenis amb l'Administració pública. També han desenvolupat el programa “Persona i família” que representa l'acció més directa amb les persones afectades i el seu entorn, i ofereixen suport continuat des de totes les dimensions possibles. Finalment, també cal destacar la consultoria i la formació de personal especialitzat. Ofereixen projectes formatius en l'àmbit nacional o internacional, amb propostes especialitzades per entitats i per als professionals que acompanyen i cuiden persones que conviuen amb un diagnòstic de

©El Jardi

demència. La metodologia d'Alzheimer Catalunya promou l'aprenentatge per l'experiència que va més enllà de l'aprenentatge per coneixements.

Narració: L'un per l'altre

► Maite Pipó i Valls

Ell era alt, atractiu, elegant, simpàtic, educat i de casa bona. Ella guapa, atractiva, elegant, simpàtica, educada i de classe mitja... alta.

Estaven fets l'un per l'altre, però això ells no ho van saber fins que es van trobar aparellats en aquella taula d'un d'aquests dinars al que t'hi veus arrossegada tan si com no.

—Que és per una ONG, dona, no pots dir que no (pobrets orfes...), tu tan sensible a aquestes qüestions!

—Em dic Francesc. Jo, Elena.

Tan sols encaixar de mans i mirar-se i va saltar la «xispa». El dinar, els parlaments i els testimonis no anaven per ells. Abans

d'acabar ja s'havien enamorat.

A la sortida, ell va insistir en acompanyar-la. Li oferí el braç. Estava tan elegant amb el seu bastó! Al taxi es van intercanviar els números del mòbil i ell va confessar-li fins a quin punt l'havia impressionat i li besà la mà.

En arribar, va baixar prest, rejuenit, a ajudar-la i acompanyar-la fins a l'entrada. Quedaren per un altre dia. Ja et trucaré. I se'n va anar.

I allà estava ella a la porta de la Residència Augusta Park, somrient, acomiadant-se amb la mà. Ell, mentre se n'anava, no va deixar de mirar-la. Ella no es mogué, no deixà de somriure ni de saludar-lo amb el cor batejant-li a 100 per hora (el cor no té edat...) fins que el taxi enfilà la Via Augusta perdent-se enmig de l'intens trànsit d'aquella hora de la tarda.

No es van tornar a veure mai més. Llàstima de perdre's el que podia haver estat el regal d'un amor inesperat en aquell moment de la seva vida!•

La dignitat de les persones grans

► Eudene Iturmendi

La dignitat, o “qualitat de digne” (de la paraula llatina *dignitas*, i que es tradueix per “excel·lència, grandesa”), és el dret que té cada ésser humà de ser valorat i respectat com a ésser individual i social, amb les seves característiques i condicions particulars, pel sol fet de ser persona. Aquesta idea que la dignitat és universal i inherent a l'ésser humà, amb independència de les seves característiques personals, queda recollida en l'article 1 de la Declaració Universal de Drets Humans de 1948 en senyalar-se que “tots els éssers humans naixem lliures, amb els mateixos drets i amb la mateixa dignitat”.

Tanmateix, existeixen diversos episodis històrics i situacions actuals que proven que la dignitat humana ha estat en moltes ocasions malferida. Un exemple és el tracte discriminatori del qual han estat i són víctimes les persones grans, i que té la seva arrel en la no consideració de la seva dignitat. Les diferències de personalitat, familiars, econòmiques, de salut, d'ètnia, de cultura, de gènere, etc., poden millorar o agreujar el tracte i la consideració que reben, però totes elles comparteixen el risc social que no se'ls atribueixi la dignitat pròpia de tot ésser humà. Aquesta no consideració fa necessària una protecció especial.

El qüestionament de la dignitat de les persones grans, que no hauria d'existir, ve determinat, en part, per les pèrdues orgàniques i/o físiques, psicològiques i socials, que acompanyen el procés d'envellir i que converteixen a les persones de més edat en subjectes més vulnerables. De tota manera, aquestes limitacions no justifiquen la no atribució de dignitat a la persona gran.

Una altra raó que compromet o menyscabia la condició de digne del col·lectiu de més edat és el marcat edatisme o discriminació per edat, que impera en el món actual i que adopta diferents formes; algunes d'elles, són: no reconèixer la seva autonomia i prendre decisions en nom seu, no flexibilitzar el seu paper en el mercat de treball, excloure o limitar la seva participació en política en el seu sentit més ampli, no adaptar la ciutat

a les seves necessitats, retallar els recursos socials necessaris per garantir el seu benestar, impedir que es beneficiïn de certes actuacions mèdiques de la salut pública, adoptar comportaments negligents o vexatoris a nivell interrelacional, etc.

Una de les formes més encertades per mantenir el concepte de dignitat aplicat a l'individu d'edat avançada és la de recórrer i defensar les declaracions i recomanacions, amb les que, periòdicament, els organismes internacionals com ara Nacions Unides i els propis d'Europa, així com les administracions estatals i territorials, fan sobre els drets i deures de la gent gran. També és necessari un canvi d'actitud individual i social cap a les persones de més edat per salvaguardar la seva dignitat, ja tinguin una vellesa activa, com si estan en una situació de dependència, com és el cas de les persones amb demència que encara que pateixen moltes pèrdues, tanmateix, són totalment humanes i dignes i han de ser tractades com a tals.•

Eudene Iturmendi és educadora social

Fundació Uszheimer

Passatge Forasté, 11-13

Tel.: 93 418 65 65

www.fundaciouzheimer.org

Guia de comerços, empreses i serveis de Sant Gervasi

**BUFETS
JURÍDICS**

**FOTOGRAFIA
IMATGE
I SÓ**

PERRUQUERIA

CONTRACTACIÓ D'ANUNCIS:
telèfon: 654 044 410
correu: infoeljardi@gmail.com

**ALICIA
OZORES
BARBANY**

ADVOCADA PENALISTA
www.aliciozores.com
Tel. 654 466 977
c. Muntaner 391, 1º 3ª
08021 Barcelona

COEVE

• Diseño gráfico y editorial •
• Comunicación visual •
• Gráfica aplicada al espacio •

Regàs, 24, Local 5 - 08006 Barcelona
600458860 - mc.hernando@coeve.es
www.coeve.es

AXICIA
**Hair
Perruquers**

c/ Arimon 12 08022 BCN
680727330
www.axiciahair.com

**CERRAJERÍA
MODELL**

www.cerrajeriamodellell.com
Carrer de Modolell 57, Bcn Local 4

MEATING
- RESTAURANT -

CUINA DE MERCAT AMB TOCS D'AUTOR
RESERVA PER A GRUPS
DIUMENGES OBERT (MIGDIA)
Amigó, 68 - 08021 Barcelona
T. 93 2008586 - reserva@meatingrestgrup.cat

CLÍNICA DENTAL
Dra. Maria De Almeida Eliseu

C. Laforja 15, local 9
08006 Barcelona
T. 934 995 122 M. 676 437 333

**Bufete
Vall-Lamora**

www.valllamora.com
c. La Torre, 28, local 1
08006 Barcelona
Tel. 93.435.32.77

VIDEO · CINEMA · AUDIO · MULTIMEDIA
8 mm · VHS · Betamax · Diapositives
93 200 54 00
Santaló 133 08021 BCN info@videolab.es
www.videolab.es

**REFORMES,
SERVEIS PER
LA LLAR**

**JARCLOS
GARDEN CENTER**

c/Collserola, 22-24
93 418 32 06
c/Escoles Pies, 67
93 212 45 96

www.JARCLOS.com

naturàua
Suplements naturals

Assessorament gratuït
naturopatia i nutrició

Avda. Rep. Argentina 188
93 418 99 57 www.naturaua.com

**CLÍNICA
SAGRADA
FAMÍLIA**

www.csf.com.es
c/ Torras i Pujalt, 1
08022 Barcelona
Tel: (+34) 93 212 23 00
URGENCIAS 24h

ESPORTS

MODA

**FUSTERIA
JOSE GIBERGANS**

REPARACIONS A DOMICILI
MOBLES A MIDA
REPARACIONS DE PERSIANES
SERVIS A COMUNITATS

C/ Santaló, 146
08021 BARCELONA
TEL. 656 97 43 44
93 201 46 50

**RESTAURANTS
I ALIMENTACIÓ**

SALUT

**FARMÀCIA
CABANAS**
muntaner 476 · Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanas
93 201 03 89

can caralleu
més que fitness!

C/Esports, 2-8
08017 Barcelona
www.cancaralleu.cat

scÖts

CORSETERIA · MODA ÍNTIMA · BANY

Especialistes en corseteria

ROSA FAIA
BEAUTYFULL

C/ d'Armon, 6
Tel. 93 667 83 90
www.corseteriascots.com

**Ferreteria
Mandri**

Carrer Mandri, 28-30
08022 Barcelona
Telf. 934 176 763
Whatsapp 620 823 111
info@ferreteriaemandri.com
www.ferreteriaemandri.com

Cuina d'avui, cuina de sempre

**LA FONDA
DE SANT GERVASI**

BAR-RESTAURANT

Obert de dilluns a
dissabte, de 9 a 19 h.

Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona
T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat

**CENTRO
MÉDICO
ESTEVE**

• MEDICINA GRAL • PSICOLOGIA
• HOMEOPATIA • OSTEOPATIA
• MED. NATURAL • YOGA

C/ Mandri, 54-1ª2ª. Tel 932 113 234
www.centromedicodelm.com

INSTITUT AUDITIU
salesa

El meu centre auditiu
de confiança

Ronda General Mitre, 134
Tel. 935 507 920
www.salesa.es

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

www.eljardidesantgervasi.cat/directori-empreses

Directori de comerç de
Sant Gervasi

Posa't en contacte amb mariona.aluma@eljardisg.com

CONTRAPORTADA: GENT DEL BARRI

Rosa Castells, el barri des dels ulls d'una fotògrafa

‘Abans ningú es feia una fotografia per feina i l'enganxava al currículum’

► M. Antònia Font Fernández

Vostè ha estat presidenta de Barnavasi. Quin record en té?

Vaig ser-ne una de les fundadores i sempre he estat a la Junta de l'Associació. Durant 8 anys, entre el 1990 i el 1998, vaig ser-ne la presidenta. Recordo que una de les primeres fites era aconseguir il·luminar el carrer Muntaner per Nadal, i ens va costar molt convèncer els comerciants perquè hi aportessin econòmicament. En altres casos actuàvem molt vinculats a l'Associació de Veïns, com ara a l'hora de revitalitzar la Festa Major o de muntar la cavalcada dels Reis Mags. No volíem limitar-nos a ser uns simples *bombille-ros*, com se'n deia d'aquestes associacions.

De fet, també ha col·laborat amb l'Associació de Veïns, la Comissió de Festes...

De l'Associació de Veïns me'n van fer sòcia honorífica, i aquest any, per exemple, els he facilitat fotografies, entre elles del tramvia blau. I amb la Comissió de Festes hi col·laboro des dels orígens, però de manera intermitent.

També es va implicar en un mitjà que es deia Sant Gervasi Informació, que vam recordar en un dels primers números d'El jardí. Vau arribar a publicar 150 números, però el projecte es va acabar. Què és el que no vau poder aconseguir?

Els tres primers números els vàrem impulsar quan era presidenta l'Agnès Pares. Quan jo la vaig substituir, li vaig donar un nou impuls a la revista amb col·laboradors externs que si dediquessin professionalment. Es va acabar en iniciar-se la crisi, per manca de publicitat. Ara, era una revista realment molt buscada: hi havia gent que em preguntava pel darrer número abans que hagués sortit! Jo m'en carregava de la majoria de fotografies.

Tornem a la Festa Major. Què creu que necessita avui en dia per tornar-la a impulsar?

El problema de la Festa Major és que cada any s'organitzen els mateixos actes. A veure, jo hi trobo a faltar els correfocs (que havien convocat molta gent al carrer Mandri), una trabucada, capgrossos... Les cercaviles sempre fan festa major. Passa també que

Fotografia cedida per Rosa Castells

‘Destacaria que el barri ha guanyat cohesió

En la darrera entrevista de contraportada d'aquesta primera etapa d'*El Jardí*, quedem a Vil·la Florida amb la fotògrafa Rosa Castells.

Aquest centre cívic s'ha convertit en un bon punt de trobada per al veïnat de la Bonanova, però sense veïns com la Rosa, nascuda al barri del Clot però resident a Sant Gervasi des que es va casar, no tindríem ni jardí, ni centre cívic, ni biblioteca.

els centres cívics ja proposen prou activitats al llarg del curs, potser. Però sí, la Festa Major de Sant Gervasi ara mateix està estancada. Fa molts anys el pregó el feia un personatge conegut, recordo que un any va venir la Núria Feliu a fer el pregó i va ser un revulsiu, però darrerament el pregó no funciona; tot i que mai ha tingut gaire èxit, aquí.

Parlem de la seva trajectòria professional com a fotògrafa. Continua en actiu?

Sí, continuo exercint de fotògrafa, si bé amb menys activitat que quan tenia l'estudi obert al públic, perquè això requeria obrir cada

dia. Però encara tinc clients, particulars i empreses, que em truquen. També col·laboro amb el Departament de Comunicació del Districte. Pensa que vaig començar amb 23 anys, i he tingut l'estudi obert 45 anys.

Sempre ha tingut l'estudi a Sant Gervasi?

Sí, tot i que vaig néixer al Clot, prop de l'avinguda Meridiana. Però el meu marit era dels voltants de la plaça Molina... El primer estudi, on vaig estar 7 anys, el tenia en un entresol (Muntaner, 555), però després em vaig poder establir a peu de carrer.

Quin tipus de fotografia ha treballat sobretot?

He fet de tot, retrat i reportatge, però el retrat ha estat una constant. Hi va haver una època en què vaig treballar per a revistes d'alimentació naturista, i em va agradar perquè els aliments són quelcom viu i que ens dona vida. També he fotografiat productes farmacèutics i cosmètics, i fins i tot coixinets industrials, que d'entrada et preguntes com els pots agafar.

També canvia la societat. Com s'ha reflectit això en les demandes de la seva clientela?

He pogut veure que la fotografia professional ha anat guanyant terreny: abans ningú es feia una fotografia per feina, si de cas de carnet, i enganxava aquesta fotografia al currículum. Però avui en dia les webs de les empreses demanen fotografia professional. Els americans, de fet, feia anys que a la seva targeta hi posaven una fotografia, cosa que aquí no fèiem...

I com a fotògrafa, com creu que ha evolucionat?

Jo no venia de família de fotògraf, sinó de metges, per tant no tenia experiència en aquesta professió. Abans d'obrir el primer estudi, amb l'ajuda del meu marit, vaig estar dos mesos fent fotografies a familiars i amics, quan vaig obrir, al barri no hi tenia competència i de seguida vaig tenir feina. Al principi treballàvem molt en blanc i negre, després tot en color, i finalment el món digital. Aquest no va tardar a seduir-me, tot i que la fotografia tradicional no m'ha deixat

d'agradar. Però veient les possibilitats que m'oferiria, vaig invertir-hi ben aviat. Potser massa perquè la inversió en els seus inicis era molt més elevada, malgrat això l'experiència en el temps en va anar a favor.

Per acabar i ara sense la càmera, com veu el barri?

Jo el visc molt, el barri, moltíssim. És cert que ha canviat, però destacaria que ha guanyat cohesió. Abans moltes famílies marxaven sistemàticament els caps de setmana, i ara no és que ara s'hagi perdut del tot aquest costum, però diria que se'n van menys sovint. En guanyar la Vil·la Florida en vam sortir molt beneficiats..

D'entrada, però, els beneficiaris de Vil·la Florida no havien de ser els veïns...

L'Associació de Veïns i la de Comerciants vam batallar per no perdre aquest espai. Durant molt de temps, el pacte era que ens cedirien la meitat del terreny, mentre que l'altra seria per a pisos. Però es va insistir que era tot o res, i va ser res per a ells. I això ha estat fantàstic, perquè ara també tenim la biblioteca.

I la Bonanova, quin és el seu punt preferit?

M'agradava molt la Tamarita, que vaig viure molt els primers temps; ara hi vaig menys. La veritat és que valoro molt el fet d'haver anat recuperant espais, perquè l'únic lloc on podia anar amb els meus fills petits era la plaça de Ferran Casablanques. El Dipòsit de Bellesguard és preciós, però comprenc que si no et ve de pas no hi vas.

No vull acabar aquesta entrevista sense remarcar que a partir de l'1-O, he retrobat molts amics i clients i n'he fet de nous, he descobert uns joves del nostre barri molt fermes i ben organitzats. Veïns joves i grans disposats a defensar un món més just i equitatiu.

Amb aquesta entrevista a Rosa Castells, tanquem el darrer full d'aquest diari, tanquem el curs i tanquem la primera etapa d'*El jardí*. Ens retrobarem obrint un nou curs i una nova etapa en aquest mitjà. Una nova etapa en la qual veïns i comerciants continuarem regant el nostre *Jardí*. Bon estiu!•

